

Sondajele Flacăra:

De ce ați dorit să-l întâlniți pe rege ?

paginile 2 și 3

Flacăra

ANUL LXXXI

Nr. 18

6 — 12 MAI

1992

BUCUREȘTI

SĂPTĂMÎNAL DE OPINIE, POLITIC, SOCIAL ȘI CULTURAL • ÎNFIINȚAT ÎN 1911

Regele Mihai la București. 26 aprilie 1992.

CE CONTEAZĂ
UN MILION, CÎND
16 MILIOANE SÎNT
DE ALTĂ PĂRERE?

WN/92

Pase magnetice cu Iosefini

Într-o casă din București, departe de lume, dar rîvnind cu o vigoare linerească la ea, trăiește vinzătorul de iluzii Aurel Iosefin. Zeci de ani oamenii l-au cunoscut sub numele de Iosefini. Ultima ispravă a bătrînului iluzionist este adeziunea la Frontul Salvării Naționale. Ca și cum acestui partid doar sprijinul marelui scamator îi mai lipsea. Se înțelege, desigur, că nimeni nu-l condamnă pe domnul Iosefini pentru opiniile politice pe care le are. Dar domnul Iosefini, autor a 11 cărți, este un cetățean de excepție. Acest statut l-a făcut interesant pentru interviul nostru. Pentru început dl Iosefini a refuzat convorbirea, explicînd: „Nu mă încălzește în nici un fel un interviu, că îmi capăt dușmani, iarăși îmi capăt, nu suport să stau fără ei, eu dacă n-am dușmani, mi-i fac” (ride înveselit de-o amintire). Ce mai face Iosefini, cui mai adresează el pase magnetice în ziua de azi?...

pag. 7

ABTECH

ABSTRACT TECHNOLOGY S.R.L.

COMPUTERS FOR PROFESSIONALS

- computere compatibile IBM
- 286 AT, 386 AT, 486 AT
- periferice
- cititoare bar-coduri și coduri magnetice

Str. Pitar Moș
Nr. 2-4
București
Tel. 14 81 70
Fax 12 08 51

O fostă
colaboratoare
a domnului
Ion Iliescu
se pregătește
să intre
în boxa
acuzatilor ?

pagina 8

PÎNĂ CÎND?

Inginer agronom luat
de la cultura cîmpului
și trimis în temniță

pag. 6

**„Mă consider unul dintre vinovații
de crimele comise în decembrie '89”**

— declară Ilie Săftulescu

pag. 8-9

10 Mai

Am arătat în alte rânduri de ce 10 Mai a fost și a rămas pentru noi data cea mai potrivită ca zi națională, precum și de ce la noi monarhia este în prezent soluția politică optimă. Anul acesta românii marchează 10 Mai la puțin timp după ce s-au întâlnit cu Regele. Cu prilejul vizitei Majestății Sale Mihai I, compatrioții noștri au avut bucuria să descopere un alt tip de șef de stat decît cel pe care au fost nevoiți să-l suporte timp de patru decenii și jumătate. În locul gogăușilor și gușăților, al bilbișilor cu gura strim-bă, plini de ei, aroganți, agramăți, neciopliți, palavragii, impostori, mincinoși, amenințatori și ticăloși cit cu-prinde, românii au avut deodată în fața lor un bărbat cu o ținută desăvîrșită, demn, cu gesturi și atitudini de o eleganță și o naturalețe fără cusur și, în același timp, un om bun, blind, stăpînindu-și în anumite momente cu greu emoția. Un Rege.

E de la sine înțeles că toți locuitorii țării au făcut în mintea lor comparația și cu dl Ion Iliescu și ce-a ieșit nu e prea greu de priceput. Pornind tocmai de aici, unii au fost înclinați să dea dlui Iliescu note bune, pe de o parte, intrucît a fost de acord cu vizita Regelui, pe de alta, fiindcă s-a abținut de a pune în mișcare, pe timpul vizitei regale, mașinăria contra-demonstrațiilor. Nu cunosc preliminariile vizitei Majes-tății Sale, pregătirea ei diplomatică, dar sunt convins că dl Iliescu și-a dat consimțămîntul numai fiindcă n-a avut încotro. Însă în mintea Domniei sale se coaceau încă de pe atunci contrademonstrațiile. Care, acum, o știe toată lumea, au avut loc, însă altfel decît în alte dăți. Și au avut loc altfel intrucît contra-demonstrații gen ianuarie sau iunie 1990 nu se mai puteau face în aprilie 1992. N-a fost o elegantă abținere a dlui Iliescu și alor săi, Domniile lor nefiind capabili de așa finețuri, ci o imposibilitate. Aducerea acum de camioane pline cu „clasă muncitoare”, de fapt cu hai-damaci, cu ciomăgași plătiți, cu scursuri ale societății, cu huligani, inarmați cu bite, rânji, lanțuri și alte ase-menea, strigînd „Nu ne vindem țara” și „Noi mun-cim, nu gîndim”, ori aducerea din Valea Jiului a 10.000 de otaci cu lămpașe, cu cuțite și topoare, ar fi fost o gafă imensă, care ar fi compromis definitiv regimul, ducînd, foarte probabil, la prăbușirea imediată a lui. O astfel de punere la cale s-ar fi lăsat fie cu un ma-sacru, fie cu alungarea dlui Iliescu de la Cotroceni. Instinctul de conservare i-a spus președintelui să stea liniștit în banca lui și să-și țină bine în zgardă zăvo-zii. De aceea, dl Iliescu a recurs la o contrademon-stratie a posteriori, sub forma unei vizite de lucru pe meleagurile unde a obținut în Duminica Orbului de acum doi ani, 99,99 la sută din voturi.

De un caraghiosic fără seamăn, o caricatură, vizi-ta ar putea figura, trasă pe casete, într-un viitor mu-zeu al ridicolului. Turneul a avut, în concepția prezi-dențială, rolul de a contracara efectele prezenței Re-gelui în țară. Dar el a fost jalnic, iar efectele lui au fost pe dos, intrucît dl Iliescu n-a izbutit nici acum — și n-o să izbutească în vecii vecilor, deoarece Domnia sa este deja betonat, incremenit, sclerosat, impermea-bil, imun la orice asimilare și înțelegere nouă, la fel ca predecesorul său, care a pronunțat pînă la moarte „agust”, „municipiu”, „falș”, „tututor”, cum i se întipă-rise în minte din copilărie, un pas înainte n-a mai fost în stare să facă — să depășească recitarea papagali-cească a unor sloganuri bolșevice răsuflete. Domnia sa a dovedit încă o dată că nu poate oferi celor cărora se adresează decît vorbe goale, brașoave, gogoși, șa-bloane marxist-leniniste penibile, de care nici măcar mentorii săi de la Kremlin nu mai uzează, lăsîndu-le pe seama lui Smirnov și a Andreevei. Le-a auzit toată țara și a ris. Iată o mostră: „Ceea ce decide este scrutinul popular și, din acest punct de vedere, poporul român s-a exprimat pentru republică”. Oare? Cînd a făcu-t-o? Nu cumva în decembrie anul trecut? Să fim serioși! Invocarea, pentru a susține că forma de guver-nămînt a României este republica, a inutilii prezentări la urne de la 8 decembrie 1991, botezate referendum, este o glumă nereușită. Or, politica și istoria nu se fac cu glume, nici măcar cu cele bune, darămite cu cele proaste. O adevărată consultare a națiunii, rea-lizată după ce se va fi făcut o informare corectă asu-pra monarhiei și asupra istoriei României (nu potrivit tezelor Komintern-Roller KGB-Scornicești, singurele care au circulat în România în ultimii 45 de ani), pentru ca oamenii să fie în deplină cunoștință de cauză, va mă-tura toate făcăturile fesenisto-cepeunisto-iliesceniste în materie de așezare a țării.

În prezent, revenirea la monarhie și întoarcerea Re-gelui în țară ca șef al statului sunt probleme curente, la ordinea zilei. Ne trebuie însă bărbății politici care să le rezolve. Cu alte cuvinte, avem o nevoie urgentă și acută de Brătieni. Adică de politicieni profesioniști, competenți, capabili. De o clasă politică. Unde, ne sunt Brătienii? Poate că ei se numesc, de astă dată, Coposu, Manolescu, Câmpeanu, Spiroiu, Iordache, Ma-zilu și, totodată, Popescu, Ionescu, Vasilescu, Georges-cu ș.c.m.d. Să se arate! Vremea acțiunii a sosit. Pro-blemele noastre românești trebuie să ni le rezolvăm noi, românii. Alții nu numai că nu ni le vor rezolva, dar, de vom dovedi noi pasivitate, inerție, dezinteres, neglijență, nepricepere, nehotărîre, vor căuta să pro-fite și ne vor face mult rău.

Putem spune că 10 Mai-ul de anul acesta este dă-tor de mari speranțe. Minuții sistematic timp de o ju-mătate de secol, forțați să-și însușească și să recite neadevăruri, românii au dovedit că sunt capabili să recupereze formidabil, să crească, asemenea voinicu-lui din poveste, într-o zi cît alții în zece ani. Pătrun-zind adevărul în conștiința românească, dlui Iliescu îi va fi imposibil, oricîte baloane de oxigen i-ar părea că extrage din opera dascălilor proletarietului, să țină în viață cadavrul republicii. Pentru că baloanele marx-ist-leniniste s-au arătat a fi, în realitate, bășici de săpun.

ION D. GOIA

De ce ați dorit

Intr-adevăr, unii au ieșit în întîmpinarea regelui din curiozitate. Alții — fiindcă era frumos afară, n-aveau ce face acasă, iar apoi au fost luați de val și nu i s-au mai putut opune, contagiindu-se de entuziasmul popular.

Cei mai mulți însă au ieșit din dragostea pe care i-o poartă regelui și instituției monarhice.

Unele publicații l-au ironizat pe toți, datorită participării la cea mai grandioasă manifestare realizată spontan în România în cîntea unei personalități.

Dar oare ar avea curajul să se lege și de supraviețuirii celor 1000 de studenți pe care, în decembrie 1947, abdicînd, regele i-a salvat de la moarte și care, cu siguranță, s-au aflat, măcar prin cîțiva reprezentanți, în oceanul de oameni ieșiți în calea alaiului regal?

După cum îi cunoaștem, ar avea tupeul să-i anatemizeze și pe aceștia.

Dar noi, pentru liniștea noastră sufletească, pentru a lăsa o mărturie generațiilor viitoare despre ce s-a întîmplat la 26 aprilie 1992 în București, am întreprins un sondaj printre cei care au asistat la întoarcerea lui Mihai I în țară și i-au oferit, poate, cea mai înaltă clipă din viața sa.

COSTEL MIHAI, 30 de ani, șofer: „Am venit din trei moti-ve. Să-l văd, să-l susțin și pen-tru că sînt membru al Partidului Monarhist”.

ADRIANA MOGOȘ, 37 de ani, șef de unitate: „Am fost la în-tîmpinarea Regelui pentru un singur motiv, din curiozitate, să văd cum arată un Rege. Eu nu mai fac politică de mult timp”.

LILIANA LEVARDĂ, 33 de ani, coafeză: „Cred în monarhie, care este singura cale de a scă-pa de comunism. Personal am încredere în Rege, în ținuta lui, ceea ce este cu totul altceva decît să crezi în președinți. Pen-tru asta am fost prezentă cu în-treaga familie”.

CĂLIN PĂUN, 53 de ani, fi-zician: „Participarea mea la ma-nifestările care încearcă să con-tureze un viitor democratic al țării am considerat-o ca pe o datorie civică. Comuniștii l-au detronat pe rege și întoar-cerea la normalitate înseamnă revenirea regelui pe tron. Din declarațiile și din interviurile a-cordate, am simțit că regele Mi-hai I este un mare om politic, capabil să fie un arbitru al vie-ții politice din țară. Un lucru remarcabil — nu s-a strigat jos... lumea nu a mai simțit ne-voia să o facă!”

VIRGIL TÂNĂSESCU, 45 de ani, inginer: „Pentru mine ve-nirea regelui Mihai I la Bucu-rești este o sărbătoare. Nu cre-deam că se va întîmpla prea cu-rînd acest lucru, dar Dumnezeu ne-a ajutat. Personal nu sînt monarhist, dar cred în schimbare și schimbarea nu ne-o poate o-feri decît regele”.

CLAUDIA VELIȘ, 21 de ani, studentă: „Am venit aici pentru a-mi exprima dragostea și res-petul față de regele nostru. Nu-mai el ne mai poate salva. Toți românii ar trebui să înțeleagă acest lucru, ar trebui să lăsa-din capcana întinsă de neoco-muniștii aflați la putere”.

FLORIN ȘTIRBU, 35 de ani, strungar: „Am venit la întîlni-

rea cu regele Mihai din con-vingere. Sînt impresionat de marea de oameni adunați aici. Sînt mulți cei care și-au dat seama de minciuna fesenistă. Lucrez într-o mare fabrică bucuresteană și vreau să vă spun că am colegi care regretă că la 20 mai 1990 au votat tran-dafirul”.

RADU BOERU, 50 de ani, profesor: „Nu m-a convocat nimeni aici pentru acest uriaș miting promonarhist. Sau — dacă vreți — m-a convocat conștiința de bun român. Sînt pro-fesor de istorie și nu pot accep-ta ideea de republică în Româ-nia. Așa cum le-am spus-o și ele-velor mei, această idee se iden-tifică cu comunismul și neoco-

SONDAJELE FLACĂRA

Milionul care contează

Ori de cîte ori se referă la oa-menii care-l contestă, președintele Iliescu rostește cam aceleași cu-vinte: „Cine sînt ei? cîteva zeci de mii? cîteva sute de mii? un milion? ce contează un milion, cînd șaisprezece milioane sînt de altă părere?”.

Lăsînd la o parte faptul că nici un președinte francez, italian sau american nu și-ar îngădui să afir-me că există și oameni al căror vot nu-i interesează ori a căror opinie nu-i afectează, că unele mi-lioane contează iar altele nu, tre-buie să ne întrebăm dacă nu cum-va ceea ce domnul Iliescu înțelege prin cuvîntul „masă” nu și-a schimbat radical conținutul. Sute-le de mii de bucureșteni care, în haine de sărbătoare și într-un cli-mat de densă civilizație l-au în-tîmpinat pe Regele Mihai consti-tuie ori nu o masă umană semnifi-cativă?

Agentiile de presă străine apre-cliază la un milion numărul cetă-tenilor care și-au exprimat direct interesul și simpatia pentru vizita monarhului. Domnul Sergiu An-don consideră în „Adevărul” că „Mulțimea regătenilor, dintotdea-una curioasă, a beneficiat de o adevărată regală în neostoita poftă de bulucire”. Adevărul e de astă dată altul: nu a existat nici o bulucire. Și nu a existat intrucît regătenii în chestiune s-au dovedit

a fi nu o masă „într-o neostoită poftă” de spectacol, ci o adunare emancipată de indivizi îmbrăcați sărbătorește și cu o motivație individuală clară. Niciodată un eve-niment nu a adunat laolaltă în România atîtea persoane cu înfă-țișare decentă și cu un comporta-ment controlat. E probabil milio-nul cu cea mai multă școală adu-nat laolaltă de o idee. De fapt, de două idei și amîndouă afirma-te cu franchețe. Dacă o parte a acestei mulțimi vede în regalitate soluția pentru viitorul țării, cea-laltă parte — hotărît mai mare — a aflat în vizita regelui ocazia de a manifesta masiv și coerent contra președinției domnului Iliescu. Orice sondaj I.R.S.O.P. e-fectuat în această masă ar fi putut dovedi că e vorba de milionul care contează, deoarece e un milion de oameni care știu bine să scrie, să citească și să gîndească. În plus, e un milion în creștere. Dacă la alegerile locale Convenția De-mocratică a beneficiat de votul ce-lor care dacă nu știu poate pen-tru cine optau, știu precis împo-triva cui erau — împotriva F.S.N.-ului și a oamenilor săi compromiși

sistematic — candidații Convenției primese pentru viitoarele alegeri, un vot în alb. Lumea nu știe pen-tru cine votează, dar știe contra cui. Sondajele I.R.S.O.P. sînt min-cinoase fiindcă nu evidențiază di-namica fenomenelor sociale. Mi-lionul ieșit de Sfintele Paști în stra-dă în așteptarea regelui Mihai e un fapt de dinamică a opiniei pu-blice. În fața urnei, votul e egal și aici, într-adevăr, votul unui mi-lion de cetățeni cu studii superi-oare nu înseamnă nimic în com-parație cu votul unui milion de semianalfabeți. Dar dacă un pre-sedinte nu știe să convingă de bu-nele sale intenții intelectualitatea unei țări, dacă acest președinte proclamă cu obstinație doar în-crederea în opțiunile unei mase care are toate calitățile, nu înșă și virtutea de a fi conducătorul păturii intelectuale, e clar că n-o să obțină niciodată sprijinul ace-stei pături. Între simțămîntele ome-nești, simpatia e un fapt de răs-puns la un merit.

TUDOR OCTAVIAN

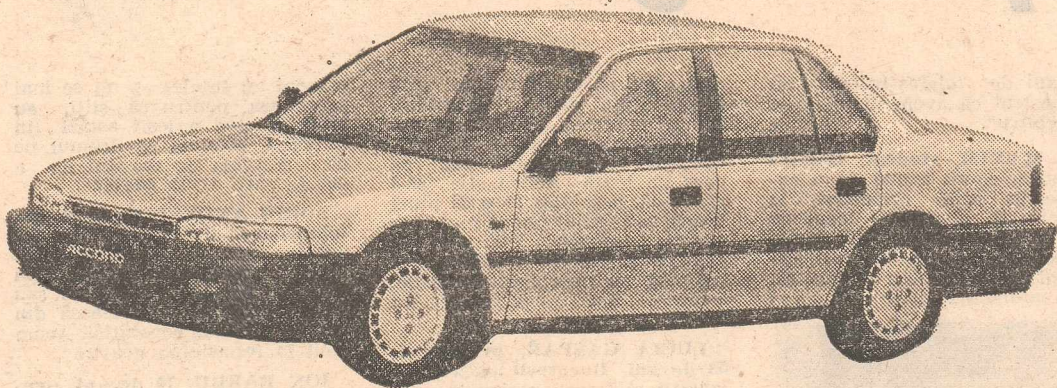

Fotografie de ELENA GHERA

Suflet lângă suflet

1132

3

HONDA

HONDA — liderul mondial al pietelor automobilelor și-a anunțat prezența în România prin deschiderea magazinului de prezentare aflat pe Calea Dorobanților nr. 134, telefon 815997, partea japoneză fiind reprezentată de firmele KANEMATSU CORPORATION și EUROPE DIVISION (Automobile HONDA) iar partea română de S.C. ATHENAEUM S.A. La festivitatea de deschidere ce a avut loc luni 20 aprilie, au fost prezenți ambasadorul Japoniei la București dl. Haruo Takiguchi, directorii generali de la cele două firme, dl. Ion Cioflan, reprezentând partea română în colaborare cu Japonia, alte personalități românești și străine.

S.C. ATHENAEUM S.A., reprezintă o parte a Departamentului pentru Comerț și Cooperare externă din cadrul Fundației Oamenilor de Știință, Artă și Cultură ATHENAEUM și a luat ființă în anul 1991 având ca obiect de activitate atragerea unor investitori străini de valoare în România. Societatea

este condusă de dl. vicepreședinte Ion Cioflan despre care aflăm că a depus eforturi mari în reușita acestei colaborări; datorită tenacității și ambiției cu care a dorit ca partea japoneză să vină în România a fost posibil deschiderea acestui magazin. Distins prin eleganță și rafinament magazinul expune privirii vizitatorului, dar și clientului, 3 tipuri de automobile HONDA (gama urmând a fi completată). Sintem informați că livrările se fac pe bază de cereri de înscriere depuse la sediul magazinului. Prețurile sunt cuprinse între 12.000 și 20.000 dolari sau echivalentul în lei, și sunt accesibile, credem noi, unei anumite categorii de cumpărători.

Ca să încerci să impui prezența japoneză în România nu este deloc ușor — afirmă domnul C. Milea consilier pe probleme externe în cadrul Fundației ATHENAEUM.

Cu Ungaria afacerile merg mai bine a afirmat unul din directorii de la KANEMATSU CORPORATION, dind de înțe-

les că actuala situație politico-economică din România îi determină să fie reticenti în ceea ce-i privește implantarea pe piața românească. Este cunoscut faptul că japonezii sunt suspicioși când este vorba de afaceri; nu intră decât în măsura în care sunt siguri că profitul există de ambele părți. Se pare că partea japoneză intenționează să testeze piața românească: vindeți-ne cele 20 de automobile (deocamdată ați se afla la dispoziția cumpărătorilor) și apoi vedem noi cu ce mai venim.

Ne interesează pe toți, desigur, ca Japonia să vină în România, să crediteze partea română, ne întrebăm însă cit va permite partea americană intrarea acesteia pe piețele europene știut fiind că americanii controlează pătrunderea japoneză în toate țările.

EUGENIA VASILE ■

Gardul și leopardul

Firma DOINA & LAURENT din București are o reprezentanță identică în orașul Stanford, statul New Jersey, S.U.A. Plătind transportul 0,25 \$ pentru 1 kg marfă, un locuitor al S.U.A. poate trimite, cu anumite facilități, pachete rudelor din România. O altă posibilitate este achitarea prețurilor în dolari și nominalizarea obiectelor la fiiala americană, mărfurile urmând a fi cedate din depozitele aflate în România. Firma existentă la noi posedă stocuri de mărfuri „made in U.S.A.” din care se fac livrările. În mod obișnuit pachetul trebuie să sosească la domiciliul destinatarului, costul fiind achitat până la punctul terminus. Desfășurarea evenimentelor este sublimă, doar în teorie. Faptele demonstrează că acest circuit nu e respectat. Una se promite la expediere și alta se întâmplă la primire. Firma nu-și face datoria și pot trece chiar 2-3 săptămâni (de la data când ar trebui să-ți parvină în mod normal), fără să primești pachetul. Poți afla ce-i cu el, doar depășindu-te personal până la sediul firmei. Ți se cere — ca peste tot — calm, răbdare și cumsecădenie. Se invocă mereu

ba că mașinile sînt stricate, ba că e week-end și personalul e indisponibil. Dacă ai ghinionul să fii suferind, mărfurile așteptate zac în custodie pînă te însănătoșești și ești în stare să te interesezi tu însuși de ele. Sînt necesare intervenții și mlogeli la patronii firmei, pentru a-ți facilita fericita posesiune prin transport și călărie. Ne-mulțumirile nu se opresc aici. Deși există obligativitatea ca produsele să fie fabricate în S.U.A., fiind plătite în dolari, marfa primită este românească și de calitate proastă: zahărul conține impurități, făina are o compoziție dubioasă, salamul este stricat. Vicisitudinile menționate nu împiedică firma DOINA & LAURENT să-și facă reclamă pompoasă, atît în presa americană, cit și în cea românească, prin care îndeamnă să se apeleze la serviciile ei.

Privatizarea trebuie să înlesnească servirea ireproșabilă a clienților, nu să arunce în joc mecanisme cu roțile stricate. Deci, atenție: în cazul de față gardul frumos vopsit, care înconjoară leopardul, este o capcană!

RADU, POPA ■

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

■ Conducerea PNTCD a petrecut a doua zi de Paște în satul Clinceni ■ Serbare cîmpenească ■ PNTCD dăruiește un tractor țăranilor de aici ■ Propagandă electorală sau implicare reală în rezolvarea problemelor agriculturii? ■ Fără garanții materiale străinii nu vin în România ■

VA RENAAȘTE AGRICULTURA ROMÂNEASCĂ?

Clinceniul, un sat la o aruncătură de băț de București, are primar țăranist. Adică, primărită. De cînd a cîștigat alegerile, doctorița Silvia Petrovici riscă să-și piardă zîmbetul cu care i-a cucerit pe localnici. Dacă o întrebi ce e mai greu să devii medic sau primar, îți răspunde, istovită, că numai o dată în viață îți poți permite să înveți o meserie în șase ani. Primar devii pur și simplu, și nimeni nu vrea să știe dacă ai avut sau nu timp să înveți asta.

Darul de Paște — un tractor

După alegeri, conducerea PNTCD i-a promis tinerii primărite hotărîte să schimbe fața satului ei, tot sprîjinul. E greu să crezi o comunitate bogată, de fermieri cu gospodării frumoase, mulțumiți de roadele muncii lor, așa cum și-au propus cei de aici cînd pornești aproape de la zero.

E adevărat, pămîntul e acum al oamenilor, dar tractoarele sînt ale SMA-ului, și ale SMA-ului vor rămîne, indiferent cum se va numi el. Așa că, cine vrea să are, să semene, să treiere, plătește. Cu ce? Re-

zervele, cite au fost, s-au cam terminat, iar credite, de unde să iei? Se vor naște în Clinceni fermieri adevărați? Păi, noi așa zicem, dar e tare greu, răspund oamenii.

A doua zi de Paște, la Clinceni, pentru o parte din sat a reinviat speranța. Bătrîni spun că ce s-a întîmplat acum le-a adus aminte de vechile obiceiuri și că numai așa, ajutați de partidul pe care l-au votat, vor reuși.

Există, desigur, și oameni care ridică indiferenți din umeri, conșinși că totul n-a fost decît propagandă electorală. De fapt, ce s-a întîmplat luni 27 aprilie, a doua zi de Paște, la Clinceni?

Conducerea PNTCD, în frunte cu domnii Corneliu Coposu, Ion Rațiu, Ioan Lup și Grigore Ghica au venit în mijlocul țăranilor de aici, împreună cu care au petrecut o adevărată zi de sîrbătoare. În această zi de Paște, țăranilor le-a fost dăruit un tractor.

E nevoie de exemple concrete

Ce se poate rezolva cu un tractor, veți întreba, la o suprafață agricolă de 2.000 hecta-

re? Nimeni nu are pretenția de a fi găsit soluția pentru o asemenea suprafață. Dar nici nu se poate nega că e un pas înainte. Membrii PNTCD care îl vor folosi gratuit, suportînd numai prețul combustibilului și zilei de muncă a tractoristului, ca și ceilalți țărani, pentru care sumele percepute pentru lucrările efectuate vor fi ca 25 la sută mai mici decît prețul pieței, vor avea astfel, un real ajutor.

„În loc să tipărim afișe și să cheltuim pe material logistic de propagandă, încercăm să demonstrăm prin exemple care e soluția ieșirii agriculturii din impas. Legea fondului funciar e sabotată de structurile comuniste rămase neschimbate, iar domeniul în care se vede clar rezultatul acestui sabotaj e tocmai cel al dotării gospodăriei țăranesti. Cred, de aceea, că prima noastră obligație este să încercăm să ajutăm gospodăriile țăranesti în această privință, căci numai de aici va veni prosperitatea la care sperăm” — ne spunea dl. Coposu.

O politică pe termen lung

Sigur, nu dăruind un tractor se va redresa agricultura

românească. Un partid, fie el oricît de bogat, și nu e cazul PNTCD-ului, nu poate oferi gratuit mii de tractoare. Politica sa economică, însă, are ca punct cheie dezvoltarea agriculturii.

S-a discutat cu întreprinderi constructoare de mașini agricole din Italia, Belgia, Suedia, Elveția, solicitîndu-li-se prezența în țara noastră. Li s-a propus ca inițial să vină să înființeze, pe cheltuiala lor, niște ferme model, urmînd exemplul fermelor din țările respective, atît pentru domeniul agricol cit și pentru cel zootehnic. Există promisiuni încurajatoare privind implicarea acestor întreprinderi în sprijinirea începutului restructurării agriculturii particulare. Vor încerca să facă în fiecare județ ferme zootehnice moderne pentru creșterea vitelor, exploatarea produselor cu utilitate pentru obținerea produselor lactate.

„Sperăm în această rezolvare ca prim pas absolut necesar. Țăranii nu au bani, iar întreprinderile străine cu care am luat legătura, desi extrem de interesate de piața românească cer, firese, garanții materia-

le, pe care, însă, nimeni în țară nu e dispus să le ofere. Fără credite cu dobînz acceptabile nimic nu poate demara. Tocmai de aceea contactele pe care le vom avea în viitoarele săptămîni aici, în România, cu reprezentanții acestor întreprinderi sînt extrem de importante.

Dacă vom reuși să convingem cîteva din ele și să demarăm și crearea unei bănci agricole prin intermediul căreia țăranii să poată obține creditele necesare achiziționării de mașini agricole în condiții acceptabile, atunci putem spune că am pornit cu adevărat pe drumul cel bun”.

Cum Clinceniul fi-va unul dintre primele sate către care vor fi îndrumați specialiștii străini în caz de reușită, vor reveni, desigur, aici, unde tractorul dăruit în ziua de Paște este, pentru mulți dintre locuitori, temeiul nașterii unei speranțe, nu într-o ploaie de dăruri, ci într-o politică economică realistă și consecventă, care să facă posibilă renașterea agriculturii românești.

ROXANA PAICU
MANOLESCU ■

CURIER JURIDIC

Ioana Bogatu, Ottenița, Jud. Călărași :

a) Actul care a stat la baza procesului dv., a fost expertiza medicală, în funcție de constatările căreia v-a fost soluționată cauza.

Dacă n-ați fost de acord cu expertiza sau ați avut informații că n-a fost efectuată legal, trebuia s-o contestați, solicitând o contraexpertiză.

Acceptând-o, ați acceptat implicit și decizia tribunalului, care, față de un asemenea act, nu putea să pronunțe o altă soluție.

b) Hotărârea ce o veți primi este definitivă. Teoretic, împotriva sa, printr-un memoriu adresat Procurorului General, s-ar putea declara un recurs extraordinar.

Sustinerea memoriului e dificilă, fiindcă probele existente — expertiza medicală — concordă cu hotărârea, neputând afirma că există motive de nelegalitate a acesteia.

c) Problema dv. e a probelor, vă lipsește dovada — expertiza medicală — care să constate existența discernământului proprietarului în momentul încheierii actului.

Numai în prezența unei astfel de dovezi se poate pune în discuție hotărârea judecătorească.

d) Intrucit contractul v-a fost declarat nul, dv. nu mai aveți obligații de întreținere a proprietarului imobilului.

e) Dacă aveți informații cu privire la rele tratamente aplicate acestuia, de către rudele sale, sesizați organele de poliție.

f) În nici un caz, nu vă sfătuim să vă faceți singură dreptate. Lăsați lucrul acesta în seama organelor îndreptățite.

CORNELIU OLTEANU E

ABCD — un alfabet hepatic rezolvat

Interesați în permanență de problemele oamenilor, nu scăpăm nici un prilej pentru a le veni în ajutor, indiferent de domeniul în care sintem solicitați. În acest sens, considerăm oportună publicarea scrisorii de mai jos prin care informăm cititorii despre posibilitatea unui alt tratament al hepatitei decât cel clasic.

„Urmare trimiterii la redacția dvs. a unor scrisori de la persoane care au beneficiat de tratament pentru vindecarea hepatitei de tip ABCD, tratament administrat de mine, dumneavoastră, la rubrica „Poșta redacției” din martie a.c. ați sugerat ideea de a mă adresa personal cu amănunte. Mă numesc Atanasovici Petre, locuiesc în orașul Tulcea, Al. Metalurgistilor, nr. 4, bl. Z 4, sc. B, ap. 5, telefon : 915 5 03 66.

Tratamentul pe care îl administrez în vederea vindecării hepatitei este un secret de familie, moștenit de la defunctul meu tată, Stolan. Menționez că nu sînt de profesie medic. Durata tratamentului este de patru zile și se administrează de trei ori pe zi înainte de masă, cu treizeci de minute, pe cale bucală, dizolvat în apă. Doza este în funcție de vîrstă și greutatea bolnavului. Regimul alimentar de cru-

țare a ficatului fiind doar de 1 lună. Au beneficiat de acest tratament, care

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Dialog

Participați la rubrica

Idei în licitație

Să ne apărăm singuri de bandiți

În lumea întreagă proliferază banditismul. Dar pretutindeni se iau măsuri pentru stăvilierea lui. Răufăcătorul știe, cel puțin, de frica Poliției. La noi, ca la noi. Orașele sînt bintuite de spărgători și ucigași, iar Poliția abia se vede. Ferocă Dumnezeu să te prindă noaptea în vreun cartier mărginaș, sau pe străzi întunecoase. Poți să strigi după ajutor că nu te aude nimeni.

Dacă „Poliția” Română

— cum o recunoaște singură — n-are mijloace, n-are suficient personal spre a ne apăra viața și avutul, atunci să ne dea posibilitatea să ne apărăm singuri. Propun :

Introducerea în România a permisivului de port-arme. Cu alte cuvinte, să se acorde persoanelor civile permisivul de cumpărare a unei arme de dimensiuni reduse. Acest lucru ar urma să se efectueze sub controlul atent al Poliției,

iar permisele să fie înmînate numai unor cetățeni verificați la sînge de autoritățile în drept. De altfel, numărul acestora să fie restrîns la cîteva mii. Cel în cauză ar primi un singur încărcător, cu obligația de a da socoteală de fiecare cartuș folosit. Rezultatele unei asemenea măsuri ar fi următoarele :

1. Paza militară ar primi ajutorul unui corp de pază civilă. Răufăcătorii ar ști că pot întîlni

Dacă ați epuizat toate posibilitățile pe care le cunoașteți, în încercarea dv. de a vă rezolva problemele, mai există totuși o soluție: să chemați oamenii de la Flacăra

Sectorul VI, ADAS-ul și plățile preferențiale

„Sînt Ileana Calicenco, proprietăreașă apartamentului 33, sc. C din blocul A 18, Alea Po-taisa 7, sector VI. Am numărul de contract 3809, din 4. 05. 1972. Vă rog să mă ajutați spre a-mi căpăta dreptul legal ce mi se cuvine de la ADAS-ul sectorului VI în urma stricăciunilor de la ultimul cutremur. Pentru ce ni se impune ADAS-ul anual, dacă nu ni se plătesc despăgubirile ivite după calamități? Am fost sîrită de pe lista de despăgubiri deși în 1991 au venit funcționarii să întocmească tabelele respective. Mi s-a cerut contractul, chitanța ADAS pe 1990, (cu borderou 21. 05/19 726 și nr. 2 328 473). O am și pe cea din 1991 deoarece am plătit, totuși, impozitul. Toți vecinii mei au primit despăgubirea, iar eu nu. De ce? Apartamentul meu este plin de crăpături, iar tocurele ușilor sînt dislocate... Eu nu înțeleg de ce sînt singura care trebuie să suporte această nedreptate flagrantă. De aceea mă adresez dvs. în spe-

ranța că veți reuși să deznodați itele acestor matrapazlicuri...

P.S. Am omis din scrisoarea dvs. pasajul cu familia din bloc deoarece ne aduce aminte de zicala cu capra vecinului. În rest, dacă faptele relatate sînt exacte, pregătiți-vă de reparații, căci contăm pe un răspuns favorabil din partea Primăriei sectorului VI.

O torță vie în fața prefecturii din Ploiești

Disperată de situația în care se găsește împreună cu familia, doamna Amalia Croitoru din orașul Băicoi, str. Progresului, bl. 18, ap. 25, ni se adresează, solicitîndu-ne sprijinul. Aflăm de la domnia sa că titularul apartamentului în care locuiește ca subchiriasă este domnul Titu Ralea. Acesta s-a mutat în anul 1990 în comuna Călinești, în locuința sa, proprietate personală, fără să predea apartamentul în cauză, așa cum era legal, Primăriei orașului Băicoi.

În pofida demersurilor repetate la primărie, familia Croitoru nu reușește să primească repartitie pentru acest spațiu. Se impune precizarea că este vorba de o familie tinăra (au și un copil sub doi ani) cu posibilități materiale reduse. Dinșii nu au nici speranța obținerii unei locuințe din partea Schelei de foraj Liliesti-Băicoi, unde lucrează Valeriu Croitoru,

deoarece această unitate nu dispune de fonduri pentru construcția de locuințe.

Deznădejdea este atât de mare încît, ne spune doamna Croitoru, în cazul că voi fi dată afară cu forța, îmi voi da foc în fața Prefecturii Județului Prahova.

P.S. Domnule prefect, nădăjdum că veți găsi o soluție împiedicînd astfel gesturi disperate, cu final ireversibil. Nu aveți nevoie de o torță vie în fața Prefecturii.

Contravenție și pedeapsă

ANUNȚ

MATRIMONIALE

ITALIAN PATRON OFFICE IMPORT-EXPORT DIAMANTE PIETRE PREȚIOASE ȘI AUR ABSO. LUT SINGUR ÎNĂUNTRUL SUFLETULUI SAU NECASATORIT STARE MATERIALA FOARTE BUNA 48 ANI CU SPIRITUL ÎNCA TINAR PREZENTABIL DE O FIDELITATE ABSOLUTĂ NEBAUTOR NF. FUMĂTOR MAXIMA SERIOZITATE CAUT EXCLUSIV DOMNISOARA / DOAMNA TINARA FRUMOASA AFECTUOASA 20 / 35 ANI CHIAR ȘI DIVORTATĂ INTERESATĂ DE CUNOAȘTEREA MEA DOAR ÎN SCOPUL UNEI CASATORII DIN DRA-GOSTE.

SCRIEȚI-MI ATASIND FOTOGRAFII CE VOR FI RESTITUITE, ADRESA MEA: CAMERIN GIORGIO VIA SAN SALVADORE 38 / F VALENZA (AL) ITALIA TEL. 0131 / 953117.

POSTA REDACȚIEI

STELA POPESCU — București, Bdul Ilie Pintilie, nr. 64: Aprecierile dvs. în legătură cu materialele apărute în revistă ne fac plăcere. Fiind o cititoare permanentă a publicației noastre veți afla din această rubrică ceea ce vă interesează. Ambasada Germaniei este pe strada Rabat, nr. 21, telefon 79 27 80.

MARIUS JIGA — Cimpulung, str. Brîncoveanu, nr. 71, jud. Argeș: Mai mult decît simpla polițete ne determină să răspundem la felicitările adresate redacției noastre. Vă mulțumim. Mărturisim, în același context că ne așteptăm la astfel de cuvinte din partea celor pe care i-am ajutat în diverse împrejurări.

PETRE ATANASOVICI — Tulcea, Alea Metalurgistilor, nr. 4, bl. Z sc. B ap. 5: După publicarea primului material în legătură cu tratamentul dvs. am primit cîteva telefoane la redacție. Printre cei interesați a fost și doamna Elena Ghițeanu din București. Dînsa a intrat în posesia medicamentului, a urmat întocmai prescripțiile, dar starea nu i s-a ameliorat. Credem că se impun niște clarificări. În acest sens vă comunicăm numărul de telefon al doamnei Ghițeanu: 67 49 27.

Pagină realizată de ELENA GRECESCU ■

Mecanica abuzului

Și bătut, și cu banii luați...

În data de 17 noiembrie 1991, Tînă Stăncuț, un bărbat de 31 de ani, văduv, din comuna Uda-Pacurea, județul Teleorman, a fost agresat și amenințat cu moartea de un vecin, Florica Cîlca. Într-o zi, Florica Cîlca, însoțit de doi copii, a venit la domiciliul lui Stăncuț și l-a bătut cu pumnii și cu picioarele. A doua zi, aceasta s-a adresat cu plângere postului local de Poliție care a emis un proces-verbal nr. 145915, în baza căruia Stăncuț a fost internat în spital.

În 18 decembrie 1991, în ziua următoare, Stăncuț și-a găsit casa devastată. I-a fost sustrasă suma de 10.000 lei. Autorul: Mihai Stăncuț — tot vecin și tot hot. Poliția, sesizată, a înaintat un nou dosar (nr. 145922) pe care l-a înaintat spre soluționare aceluiași organ de Procuratură.

În această ambuscadă prefăcută cu îndemnul sângelui, Stăncuț a rămas rănit și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat. În ziua următoare, Stăncuț a fost internat în spital și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat.

În ziua următoare, Stăncuț a fost internat în spital și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat. În ziua următoare, Stăncuț a fost internat în spital și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat.

LUCIAN TUDORANCEA

Inginerul agronom Grigore Bordea din comuna Răcari, județul Dimbovița, a fost recent arestat. Mai precis, prin sentința penală nr. 115, din 12 martie 1991, emisă de Judecătoria Găești, a fost condamnat la 2 ani închisoare corecțională. Dar pen-

tru care fapte? Vom vedea mai la vale. Cert este că pentru moment a obținut o amănare a executării pedepsei (sentința penală nr. 732, din 16 decembrie 1991), dar aceasta nu i-a ținut de cald, ba dim-

potrivă; i-a aminat beznodimintul. Întrucât Procuratura Generală a întreprins soluționarea cazului, acum inpricinatul este la închisoare, iar nouă ne-a scris Florica Bordea, soția inginerului pătimit.

Sforari au fost, sforari sînt încă

De la cultura cîmpului, în temniță

Un bulgăre de pămînt, ca un vulcan noroios

De fapt, care este fondul problemei? În 7 martie 1990, în jurul orei 19-19.30, inginerul Bordea a fost asaltat, injuriat și lovit de către Alexandru Chitulescu, din aceeași comună dimbovițeană, Răcari. Pe ce motiv? În calitatea sa de inginer agronom, era acuzat — și încă în stil gangsteresc — că nu i-a atribuit numitului Al. Chitulescu pămînt, conform Decretului 42/1990, exact în spațiile casei! Acolo unde-l vroia! Urmează o altercație. Desigur, nu au fost puține astfel de conflicte, din dragoste pentru pămînt și din dragoste pentru re-

pede învinsului. Din această ambuscadă prefăcută cu îndemnul sângelui, Stăncuț a rămas rănit și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat. În ziua următoare, Stăncuț a fost internat în spital și a pierdut o parte din banii săi. El a fost dus la spital și a fost internat.

Martorii mincinoși

Cum doi martori de ispravă se găsesc în astfel de cazuri mai mult sau mai puțin de circumstanță, iată că procesul (penal ori civil) este gata. Asta e pînă la urmă, avocaților și a procurorilor. Cît va exista lumea-lume de gileceavă, va fi nevoie de ei, ca de medici. Ba chiar sînt dispuși să-și „procure” astfel de stări conflictuale, pentru a dovedi că e nevoie de ei, ca de pompieri

la stingerea incendiilor provocate, iar nu la udatul grădinilor municipale.

Ce s-a întimplat, însă, cu inginerul Grigore Bordea, pe parcurs? El însuși a beneficiat (de numai) 7 zile de concediu medical, pentru protejarea rănilor. Pe 12 martie 1991 se emite sentința penală nr. 115/1991, cu posibilitate de atac în recurs de numai 10 zile. Intimatul (cum se spune în termeni specioși), s-a adresat în repetate rânduri oral și în scris, conducătorii Judecătoriei și Tribunalului, conducătorii Procuraturii locale și județene (un set de acte ne stau la dispoziție). Inginerul Bordea, s-a adresat în câteva rânduri și judecătorului Dobrică, procurorului Oprea, care nu sînt prea străini de caz. Instanțele locale din Găești și Tirgoviște răspund anevoios, printr-un soi de tergiversare pură provocată. Inginerul Bordea spune deslusit, în memoriul adresat nouă în condiții grele, că principala sforă al treburilor de față este judecătoria Oprea! Din cauza lui n-a putut ajunge la dosar și a depus actele pentru recurs exact cu o întârziere de 5 zile! Exact ce se urmărea. Începînd cu 27 martie 1991 și sfîrșind, oarecum meteoric, cu 19 noiembrie 1991, inginerul Gr. Bordea a depus mîșive, jelanii, petiții, memorii atît la Tribunalul județean Dimbovița cît și la Procuratura județeană Dimbovița. (Copii după aceste memorii ne-au fost trimise la redacție: desigur în dosar). Prin urmare, conform unei strategii arbitrate, sfîrșind de cîmp, s-au dat termene și termene. Cauza a fost aminată pe variu motive. În cele din urmă, recursul a fost respins

ca tardiv (?). Cam acestea sînt datele preliminare ale problemei. Cam aceasta este dreptatea, care se face la Găești și Tirgoviște.

Busuioc pentru curelar, rozmarin pentru inginer

Procuratura locală Găești, pentru a degreșa busuiocul țărânului curelar și rozmarinul mireanului inginer, întocmește dosarul 245/P/1991. Dosar de urmărire penală împotriva măturilor mincinoase, și a înducerii în eroare a instanței! Ce nobil subiect de anchetă! Pînă în urmă, ca în pătania românului prostănac, acțiunea este respinsă ca „neintemeiată”. Nu însă tardivă. Noi ce să reținem din toată această teatrală mai roșetică decît Marea Roșie? Reținem că inginerul Gr. Bordea nici n-a făcut măcar parte din respectiva comisie, care ar fi trebuit să-l „improprietărească” pe nea Chitulescu. Că în respectiva încălcare, nu se știe care pe care. Și de ce cutare, iar nu cutare...

Întîrind însă în domeniul juridic „strict secret” nu poate fi relevant, în instanță, un martor așa-zis ocular, de teapa lui Ion Jitianu, campion al colectivizării în Răcari. Însă care a avut repetate conflicte cu inginerul Bordea, iar acum a găsit calea și chiar mijlocul să-l pleznească! Și a făcut-o, fără scrupule! Inginerul Gr. Bordea n-a dat afară din serviciu, efectiv, pe I. Jitianu, pentru furt calificat! Campania lor de injurii, molestări, calomnii și alte macheavelisme și coteșii este zgîrțită cu acul din virful surii... Ne pare sincer rău că Procuratura nu a văzut cămîla din cauza găurii

ca tardiv (?). Cam acestea sînt datele preliminare ale problemei. Cam aceasta este dreptatea, care se face la Găești și Tirgoviște.

Să ne transpunem în haina instanței locale. Haina generoasă altminteri, dar de care unii se derobază la întrebarea în sala de judecată. Nu s-a ținut seamă de depozitiile scrise și semnate ale martorilor Alexandru Stanislav, Constantin Haiducu și Elena Nistor. Ba nici măcar de susele gestionarului sîtesc. Doar scandalul și pînăla au avut loc în centrul urbei, în preajma magazinului de reparatii, TV.

Trei ani agricoli pe apa simbetei

Specialiștii din agricultură au fost lăsați, atît de Guvernul Roman, cît și de Guvernul Stoiljan, pe o stradă oarbă. Lăsați de izbeliște pe drumuri prăpădite de țară, pe care noi, orășeni, le stăbam din ani în Paste. Iată de ce am simțit solidar cu acest inginer de pămînturi. Încît imi vine să-i adresez o scrisoare de dragoste lui procuror general Popa Cherecheanu. A răzbit primăvara, die procuror general! Locul unui inginer agronom este pe cîmp, iar nu în carcera recușă sordidă a unor manipulanți ca! Pînă la urmă, dacă vom fi înțeleși, puteți fi notați și în spațiile „încălzite” ale încălzirii, puteți să-l pînăți, pe inginerul Grigore Bordea, să plivească ridici, în straturile nămolose ale rabuțurilor postolitare. Așa să vă ajute Dumnezeu, pe cîtă dreptate ați făcut și veți face în România pe vremea mandatului Dumneavosatră!

DORIN SĂLĂJAN

Fotografia de ELENA GHERA

Pirateria notarială

Hai să ciștigăm!

Dintr-o dată, se pot face afaceri. Legal. Tot românul se gîndește cum să dea lovitură. După ce-a rumegat bine ideea îmbogățirii, optimist, s-a decis ce drum să apuce: SRL — Societate cu răspundere limitată.

Acum, cînd să-și redacteze statutul și contractul? Nici o problemă. Ca ciupercile, ofertele se găsesc în toate tipărițiile de publicitate:

„Întocmesc statute și contracte pentru SRL, în 24 de ore, informații deosebite”.

„Avocat, întocmesc acte pentru înființare societăți comerciale, acord asistență juridică”.

„Firma GRANDIOS întocmesc acte de privatizare pentru societăți. Firma dispune de un personal cu înaltă calificare”.

Românul nostru, se repede la telefon: — Alo! Bună ziua. Am citit anunțul dv. Cît mă costă o înființare de SRL?

— Prețul este negociabil. Doriți numai redactarea actelor sau și obținerea autorizației de funcționare?

— Total.

— Atunci vă duc spre 40.000 lei.

— Mulțumesc, am să revin.

Ce de bani! Dar, ce să-i faci! Înainte, Românul dă bani!

Cronologic: se întocmesc statutele și

contractul, se obține avizul Camerei de comerț și industrie; se merge în instanță și se obține, prin hotărîre judecătorească, autorizația de funcționare pentru SRL; se publică autorizația în „Monitorul oficial” și, în final, după completarea multor formulare, se înscrie societatea în Registrul comerțului. Victorie! Românul pornește la cucerirea pieței!

Pirații și notariatele

Legea nr. 31/1990, privitoare la societățile comerciale, a omis să specifice cine poate redacta statutele și contractele acestor societăți.

Profitînd de această omisiune, invențivii, întreprinzătorii (agenți economici, juriști, și alți reprezentanți „democratici” ai tuturor categoriilor sociale) au mirosit grasul cîștig ilicit.

Mîzind pe teama de aglomerație de la notariate și pe nerăbdarea persoanelor care solicită astfel de acte, ei au organizat o adevărată industrie de copiere la computere și xeroxuri a respectivelor acte (elaborate inițial de către notari pentru primele SRL-uri apărute) și, publicînd în ziare anunțuri, trimbăcăză cu îndrăzneală și preună „legalitate” serviciile pe care le oferă „cu maximă urgență”, la prețuri exorbitante, de pînă

la 40.000 lei.

Precizăm: taxa de 1.000 lei care se plătește pentru notariat reprezintă prestația atît pentru redactarea, cît și pentru autentificarea actelor (statutul și contractul societății).

Prin lege, redactarea actelor juridice este încredințată notarilor de stat.

Apelînd la pirații notariali, buzunarele se pot goli, „negociabil”, de sume pînă la 40.000 lei.

Schema cheltuielilor ar arăta cam așa: 1.000 lei taxă notariat + deplasări solicitant = 40.000 lei („negociabil”) prestație „integrală” din partea piraților notariali.

Se pot ivi și alte surprize „plăcute”: unele statute și contracte, gata „redactate”, se dovedesc, la notariate, a nu corespunde, de multe ori, cu intenția și vînta solicitanților.

Se mai întîmplă și ca, în indicarea soțurilor, să existe greșeli. În ambela situații, notarii refuză, motivat, autentificarea actelor, refacerea acestora fiind plătită încă o dată. Neautorizați, pirații notariali refuză să semneze, redactarea actelor și prezentarea la notariat, în vederea răspunderii pentru mun-

ca prestată. Nu lipsit de importanță este faptul că toate aceste operațiuni pirateresti constituie o încasare totală de fonduri de către „societăți” și particulari, neevdientiată nicăieri și sustrasă de la perceperea impozitelor fiscale legale care, intrate în bugetul statului, ar fi gospodărite pentru folosul tuturor.

Birourile de asistență juridică ale avocaților

Tot prin lege, redactarea actelor juridice este încredințată și birourilor de asistență juridică ale avocaților.

Acestea funcționează pe lîngă notariatele fiecărui sector.

Prețurile sînt negociabile. În general, taxa pentru acte este 10.000 lei, ea urcînd la 20.000 lei atunci cînd se întreprind și celelalte formalități.

Amintim că licenția în drept își pot redacta actele societăți din care fac parte, iar avocații pot acorda asistență juridică.

Notariatele publice

O contribuție importantă la dispariția pirateriei notariale ar putea-o aduce apariția notarilor publici care, în calitatea lor de magistrați autonomi, investiți cu autoritate de stat, vor putea înfrîna manifestarea activității notariale în folosul cetățenilor.

Sperăm că proiectul de lege privind înființarea instituției notarilor publici să fie în atenția imediată atît a executivului, cît și a Parlamentului, avînd în vedere importanța socială a acestei munci.

Sîntem de acord că activitatea în notariate se desfășoară greoi, datorită lipsei spațiilor adecvate și a dotărilor necesare (computere, mașini de scris, electrice etc.), dar, toate acestea ar trebui să convingă factorii de resort să grăbească adoptarea acestui proiect de lege, avînd în vedere că legea actuală a notarilor de stat a fost promulgată în plină perioadă stalinistă (1953) și ea nu mai corespunde atît situației sociale actuale, cît și imperioasei necesități a rezolvării problemelor legate de economia de piață. De altfel, instituția notarilor publici, cunoscută în toate țările democratice (SUA, Germania, Franța etc.), și-a dovedit eficiența de sute de ani în aceste țări.

CRISTINA ATANASIU

„Am fost la Iași când Iliescu era prim-secretar și am intrat într-un magazin care era plin cu pastramă de gîscă“

— Ce mai faceți, maestre Iosefini, chiar așa, ce mai faceți?
— Stau și scriu. După cum vedeți, mi-a apărut o carte, ultima-i vă la ea, se numește „Cum puteți deveni iluzionist“. Acuma lucrez la alta intitulată „Iosefini dezvăluie secretele hipnotizantului“, cu toate dichisurile, cu tot ce trebuie să facă un om pentru a deveni hipnotizator.

— Chiar puteți crede că orice om poate deveni hipnotizator?
— Orice om poate să hipnotizeze dacă urmează sfaturile mele.

— Deci cartea dvs. ar fi un manual bun pentru oamenii politici?

— Un manual extraordinar. Să învețe să stăpînească lumea. Unul singur a fost în stare de așa ceva — Hitler. Hitler cînd vorbea, cutremura lumea.

— Credeți că Hitler era instrumentat în probleme de hipnoză?

— Domnule, nu cred, el era născut pentru așa ceva. Cînd vorbea, domnule, el în primul rînd credea tot ce spunea.

— Credea în acel moment sau credea tot timpul?

— Credea tot timpul în ce spunea. N-ai văzut că a fost mai mare decît Napoleon, n-ai văzut cît a ocupat asta. Dacă nu-l vindeau generalii...

— Da, dar Hitler a rămas în istorie ca un personaj funest. Altfel vreau să vă întreb: De cînd n-ați mai jucat, maestre?

— De astă-vară, cînd am fost angajat la un bar.

— Ați lucrat într-un bar?!

— Da, cîteva zile doar, la barul „International“ din Olimp. Am jucat trei zile, le-am cerut cinci mii pe seară, ei n-au dat decît trei mii. După trei zile le-am luat două mii de lei și am plecat. Le-am spus, domnule, eu nu sînt om de trei mii. În primul rînd numele meu e o onoare pentru instituția duminică. Pui pe afiș Iosefini, vine lumea să mă vadă. Asta-i adevărul și n-am mai jucat. Mi-am făcut o societate comercială, dar nu pot să-mi deschid nimic pentru că nu am spațiu, nu am spațiu din cauza acestor ciubucari care au fost la primărie și au dat toate magazinele centrale la străini, la cei cu spert.

— Cum se numește societatea, maestre?

— Iosefini Impex SRL (rostește denumirea societății cu o gravitate neobișnuită).

— Și cum de n-ați cășătat spațiu, toamă dvs. un adevărat militant al FSN-ului?

— Nimeni nu m-a ajutat.

— Nu v-a ajutat FSN-ul?!

— Nu. Nu m-a ajutat pentru că toți primarii au fost spertari care au luat gras, 10 mii de dolari, 20 de mii de dolari. Eu de unde să am dolari. Eu dacă aveam un dolar mă lega, pe mine mă lega.

— Nici chiar domnul Ion Iliescu nu a vrut să vă ajute?

— Președintele Iliescu mă iubește, ține la mine, așa știu eu. Am să-ți arăt carticica lui, pe care mi-a scris așa „Pentru Iosefini, cu dragoste și simpatie“. Semnat „Ion Iliescu“. Omul asta, da, am vrut să mă primească și nu m-a primit. Dar nu el e cel care nu m-a primit, ci gorobeții aceia din jurul său, de la cabinetul președintelui. Ei m-au manipulat. Am intervenit de două ori, am văzut că nu mă primește, am zis la revedere.

— Trebuia să-i hipnotizați pe gorobeții, maestre. Ce mare lucru pentru dumneavoastră?!

— Dă-i în mîna-să, nu sînt un medium bun, sînt pușlamale.

— Cum, pușlamalele nu pot fi hipnotizate?!

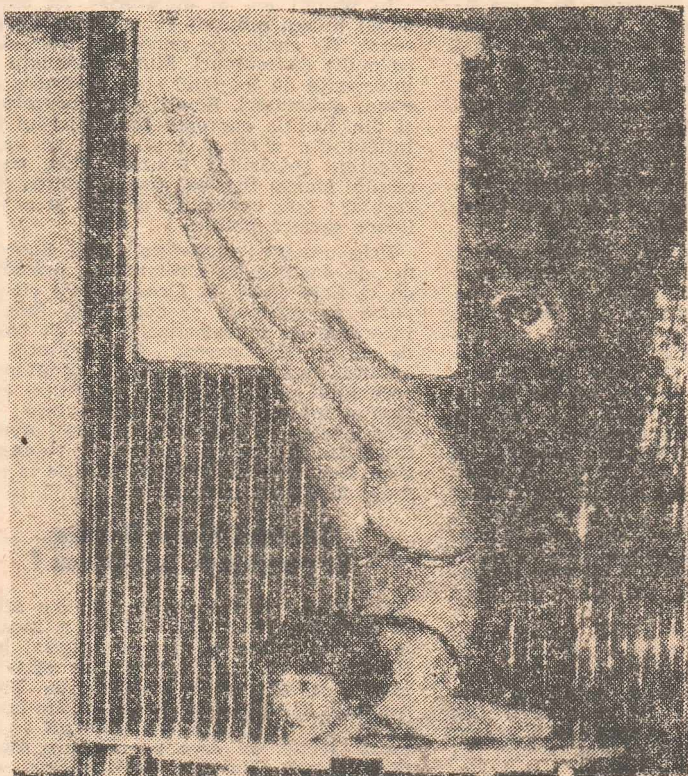
— (Nu răspunde). Am vrut să mă duc la Ion Iliescu să-l spun niste lucruri, am vrut să-l consiliesc, am 70 de ani de viață, domnule. Pe Ion Iliescu trebuie să-l consiliesc, dar pe ministrul culturii nu e nevoie. Eu m-aș putea duce la Spiess, cu un anajament de jumătate de pagină, cum că voi redresa circul, că circul nu are voie să meargă atît de mizerabil cum merge acum. M-aș putea duce...

— De ce merge circul atît de prost?

— Nu știu să facă spectacole. Nu știu să facă meserie. Un politruc care venea să-mi verifice spectacolele, zicînd aici e bine, aici nu e bine, a ajuns director la circ. L-au pus directorul circului, Morărescu îl cheamă, noi îl zicem Sforărescu.

— Și trupa cum se prezintă acum?

— S-a împrăștiat. Tot ce-i bun a zburat, joacă prin străinătate, pe unde se poate. Circul nu mai are valută, salariile nu se dau la timp. Acum le dă primăria subvenții mereu, milioane în fiecare lună.

În orice ambianță, vraja circului

— Ați mai vrea să fiți director în Circuit București?

— S-a făcut un concurs pentru acest post. Am vrut să mă prezint și eu, pentru a redresa circul, dar mi s-a spus, domnule, nu te prezintă că n-ai studii superioare. Domnule, dar eu am fost director și fără studii superioare, 20 de ani. În dimineața respectivă m-am îmbrăcat să mă duc la concurs, dar dintr-o dată mi-am spus NU, să se dărîme circul. Și s-a dărîmat.

— Deci circul e la pămînt?

— Complet. Du-te să vezi, 80 — 100 de persoane în sală.

— Ce-i lipsește Circuitului București acum?

— Spiritul meu îi lipsește. Lumea spune: „Mergem diseară la Iosefini?“ De-asa notorietate înii era numele. Asta e lucrul cel mai important. Domnule, eu îl împachetam bine pe artiști, aveam costume mai frumoase ca la operă.

— Domnule Iosefini, dvs. ați luat ciubuc vreodată, ați dat ciubuc?

— N-am luat și n-am dat ciubuc vreodată. Asta a fost parola mea. Dacă mie cineva mi-a dat vreodată bani, i-am făcut un serviciu, dar nu în detrimentul statului. Eu am agenție de impresariat și trimit artiști în străinătate, iau 15 — 20 la sută, depinde de salariile pe care le obțin. Asta nu înseamnă că Iosefini e un ciubucar. Domnule, de unde să-mi dea mie artiștii, eu aveam 200 dolari pe seară în timp ce ei aveau un dolar diurn și salariul în țară. Dar eu eram Iosefini, domnule. Făceam un program de 20 minute în arenă și ridicam sala în picioare. Și lumea vorbea despre mine pe stradă. În Kuwait, la un stop, m-a claxonat un arab care a făcut spre mine schema cu acul în limbă. Cu o seară înainte făcusem pe scenă acest lucru. Mă cunoștea tot Orientul Mijlociu pe unde-am fost. Am aici portretul regelui Hussein al

Iordaniei, cu dedicație „Lui Iosefini, regele magicienilor. Regele Hussein al Iordaniei“. Erau atenți cu mine, domnule.

— Ce vă bucura mai mult acum?

— Bine că s-a terminat cu golani, pentru că toți cei care se adunau în fața Teatrului Național și a Intercontinentalei erau niște golani, niște smecheri, niște pușlamale, deținuți de drept comun. Astia erau cei care urlau „Jos Iliescu!“. Păi dacă-l pui jos pe Iliescu, pune-l loc pe Popescu, dar tu nu vii cu propuneri, vii cu strigări din astea.

— Nu, eu sînt fesenist. Eu fac propagandă. Ce-ți spun eu acum n-am auzit de la FSN, n-am auzit de la nici un fesenist.

— De ce ați optat pentru FSN și nu pentru PNL, PNȚCD sau alt partid?

— Pentru că eu îl iubesc pe Iliescu, cît a fost Iliescu fesenist, atunci am trecut eu în FSN. Acuma am să ies din FSN că nu mai este el, este Roman, iartă-mă te rog, dar eu nu am încredere în Roman. Îmi place de el, e un om descurăreț, un om care vorbește cîteva limbi, reprezentativ, dar nu-l văd cel mai reprezentativ pentru a fi conducător. Conducătorul țării trebuie să fie nepătat. Și trebuie să iubească poporul. Iliescu iubește acest popor. L-am urmărit pe acest Iliescu — spun, nu sînt prieten cu el — am fost la Iași cînd Iliescu era prim-secretar și am intrat într-un magazin care era plin cu pastramă de gîscă. Aveți lapte, am întrebat. Da. Și iaurt? Și iaurt. Da' de cînd dracu' aveți atîtea, bă, că acum o lună nu aveți. Avem noroc de un prim-secretar bun care ajută populația.

— Maestre, poa'e că era bun doar ca prim-secretar...

— Domnule, asta este un om instruit, asta este un merit al lui Ceaușescu.

— Stimate domn, dar sub conducerea președintelui Iliescu Bucureștiul a fost invadat de mineri, el i-a chemat și le-a și mulțumit, se știe doar.

— Nu i-a adus el pe mineri, domnule!

— Cum nu, că doar am văzut la televizor!

— Am văzut și eu la tv, dar ce, a spus el vă mulțumesc că ați venit, el n-a spus așa, el nu știa cum să vorbească cu ei ca să plece.

— Bine, dar atunci cine i-a adus, știuți duh?

— Tot golani i-au adus. Trei golani din ăștia îmbrăcați bine, cu cravată și manșeta la dungă s-au dus la Petroșani și au spus: „Vrem să facem ordine în Capitală!“, de asta nu putem noi să progresăm, iar minerul, ca minerul, a venit încoace.

— Ce vreți să spuneți, că dl Gelu Voican Voiculescu ar fi, ferească sfîntul, golani?

— Volcan este un mare escroc. Dar spune-mi, te rog, Voican ce meserie are?

— Geolog.

— Ce-a descoperit asta în geologie? Unde ne-a arătat el nouă vreun teren din care să scoatem petrol, aur, argint. Nu-l vezi pe asta că nu stă în banca lui? Sau ăla, Mazilu, ce-a urmărit, iubește el atît de mult țara? Vorbește frumos,

are o vorbă frumoasă. Și eu pot să țin un discurs și să-i fac fericiți pe oameni, dar după aceea cum mă descurc pentru a-l face cu adevărat fericiți?

— Nu cumva tot cu vorbe frumoase a umblat și președintele Iliescu?

— Iliescu n-a făcut așa, eu nu l-am auzit niciodată ținînd un discurs în Piața Mare.

— Atunci cum vă explicați că străinătatea îl ostracizează pe dl Iliescu?

— Pentru că a fost improșcat cu noroi, domnule. A fost improșcat cu noroi. Dar va lua și al doilea mandat ca președinte, și dacă vrem, și dacă nu vrem noi. Tot pe Ion Iliescu îl vor vota oamenii pentru că Ion Iliescu este bine intenționat. A știut să pună piciorul în prag cînd trebuie și cum trebuie. Dar a fost un circuit de oameni care l-au mințit. Și care încă îl mint.

— Adică nu e mai bun Ion Rațiu, să zicem, care are o formație totalmente democratică?!

— Dumneata ești un om serios. Cine este acest Ion Rațiu? Iubește el poporul român? A stat el în mijlocul poporului să sufere alături de noi? Păi chiar și eu, care am fost directorul circuitului, am suferit, domnule. În fiecare ar-aveam două-trei anchete financiare și eram improșcat cu noroi, să fiu scos de la circ.

— Care-i starea dvs. sufletească acum?

— Îmi lipsește circul (bătrînul clown izbucnește în plîns). Îi visez și noaptea, îl visez și ziua.

— Tot timpul ați revenit la circ, maestre, cu o nostalgie neascunsă.

— Domnule, uite ce este. Circul are un miros specific, de bălegar amestecat cu parfumul spectatorilor. Cine-a apucat să inhaleze parfumul asta, rămîne cu el în suflet, iubește pînă la moarte circul. Eu cînd am ajuns la direcția circuitului nu aveau decît 8 vagoane și o pinză nenorocită. Împreună cu directorul adjunct Vlădescu am construit vagoane de circ cu numai 60 de mii de lei, vagoane care altfel ne-ar fi costat 500 de mii. Le-am dat artiștilor tot ce aveau nevoie. I-am lubut pe acești artiști, cu excepția cîtorva care mi-au fost dușmani, da-i iert. Au prins momentul cu revoluția, au venit doi golani, dimineața, și mi-au bătut usa de la birou în cuie. Mi-au zis: Aici nu mai intrați, domnule director. Sînteți destul de bătrîn, puteți ieși la pensie. Mi-au bătut usa în cuie...

EUGEN MIHAESCU

RANK XEROX

LIBERTATEA DE A-LEGE PE CEL MAI BUN

UTILIZIND CONSUMABILE RANK XEROX
PRELUNGIȚI VIAȚA APARATELOR
DUMNEAVOASTRĂ ȘI BENEFICIAȚI DE O EXCELENȚĂ CALITATE A LUCRARILOR.

DISTRIBUTORI AUTORIZAȚI RANK XEROX:

ALFASOFT srl
Zalău
Tel.: 996 / 15 881

COMPIEST ANVICO srl
Tîrgu Mureș
Tel.: 954 / 16 644

FIBA IMPEX srl
Ploiești
Tel.: 971 / 24 717

ROM TEAM SOLUTIONS srl
București
Tel.: 13 43 73

APIL srl
Arad
Tel.: 966 / 15 231

COMSER srl
Hunedoara
Tel.: 957 / 12 538-132

FIBA (NORD) srl
Suceava
Tel.: 967 / 26 996

TOP EDGE ENGINEERING srl
Craiova
Tel.: 941 / 63 193

AREXIM srl
București
Tel.: 14 98 34

COMSERVICE srl
Bacău
Tel.: 931 / 46 642

METRONOM
Piatra Neamț
Tel.: 936 / 14 576

UNIVERSAL L. D. srl
Iasi
Tel.: 981 / 42 110-1209

ADYLUS srl
București
Tel.: 12 95 77

ESTICO srl
Brasov
Tel.: 921 / 19 032

METRIDOR
Chisinau
Tel.: prefix / 47 15 24

REPREZENTANȚA PENTRU ROMANIA:
București 70749,
Str. G-ral Berthelot 27
Tel.: 12 00 53
FAX: 12 00 54

CLIP Publicitate

Ultimii trei prim-secretari ai județenei de partid Satu Mare au fost: Ioszeff Uglar, Ianos Foris și Maria Bradea. Întrucât Procesul comunismului nu a început nici la Satu Mare și nici în alte zone ale țării, ne vom rezuma, de data asta, să ne ocupăm, în mare, de ultimul lider fruntaș comunist de la fruntariile țării, Maria Bradea (pe numele ei adevărat Marika Fenny). Ea a fost „parașutată” din județul Timiș la Satu Mare, conform principiului bolșevic arhiștiut al rotirii cadrelor, dar și al sfintelor relații de tip socialist, pe care ea le avea la înalta poartă de pe Dîmbovița încimentată și comunistă.

Să fii, totuși, procuror

Un tânăr și excelent procuror, în persoana lui Valer Marian, s-a ocupat de câteva abuzuri ale foștilor nomenclaturişti. În urma obstrucționării sale și a slabei audiențe găsite la nivel local și central și-a dat demisia și a intrat în rândurile combatanților ziariști de la „Gazeta de Nord-Vest” din Satu Mare. Primele informații despre matrapazlicurile senatorului Vasile Moiş le-am aflat pe aceeași filieră a curajoasei gazete sătmărene. Valer Marian a participat și la cele câteva infățișări în instanță ale Mariei Bradea. Fosta prim-secretară este condamnată la 4 (patru) ani închisoare, cu muncă corecțională, pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereseșor publice, înșelăciune în dauna avutului public și fals în înscrisuri. În mod ci se poate de paradoxal dar nu inexplicabil, soarta condamnatelor, care nu a făcut nici o zi de închisoare, avea să se schimbe în mod radical.

Procuratura Generală a declarat recurs extraordinar în favoarea condamnatelor! Nu știm ce temeiuri au stat la baza acestui recurs semnat de dl. Cherecheanu, dar nu ne mișcă nimic din ce se întâmplă în procuratură și justiția noastră postrevoluționară! Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârea Tribunalului județean Satu Mare și a s'ramutat cauza la Tribunalul județean Bihor. Strămutarea servește drept paravan, drept umbrelă de protecție. Cum a asistat și la celelalte infățișări (doar la ultima a participat Maria Bradea) procurorul-ziarist, Valer Marian, promite să fie prezent și la Oradea. Colacul de salvare trebuie să fie frînghia de fungiei pentru o fostă colaboratoare a președintelui Iliescu Ion, care nu pare a fi prea străin de această cauză și de al'e cauze penale ale liderilor comunisti, ba dimpotrivă.

Elevă sirguincioasă a lui Emil Bobu

Firește că rechizitoriul și dosarul Mariei Bradea este mult mai „subțire” decât acela al lui Ion Dincă sau Emil Bobu, de pildă. Dar sint dovezi imbatabile și ele nu pot fi atacate decit pe căi oculte. Cunoșcînd probele existente la dosar, referitoare la cele trei infracțiuni amintite, este ci se poate de limpede, chiar și pentru un profan, că administrarea pro-

belor nu s-a făcut sub presiune. Sub care presiune? Revoluția la Satu Mare a fost de plus. Sentința de fond este reală și nepărtinitoare! Peceapsa ce i s-a aplicat este temeinică și legală, ba chiar, am spune, minimă. Sentința nu s-a dat ca urmare a presiunii maselor de demonstrații și cu atât mai puțin a ziaristilor neînfricați. Nu s-au căutat subiecte de senzație pentru că nu era vorba de subiecte de senzație. Totul s-a petrecut pașnic și civilizat, iar ziaristii și-au făcut, pur și simplu, datoria. Motivația unor ingefinte ni se pare abracadabrantă, nefondată.

Dintre acuzele aduse Mariei Bradea, nu ne vom opri la „duzinele de ciorapi și de chiloți”, cu care ai fi putut echipa liniștit câteva internate de fete, găsite la domiciliu. Nu ne vom opri nici la băuturile străine și la celelalte „mirodenii”. Nu vom face trimitere nici la confiza plătită prin gospodăria de partid. De fapt, nu vom vorbi nici despre gospodăria de partid, profilată pe porcine, taurine și vulpi argintii. Maestrul în subtilizări masive, tovarășul Medeașan, lucra în stil mare. Un subordonat al dînsului s-a sinucis ori a fost „sinucis”. Lucra la secția de saltele și la alte secții clare-oscure. Un control retroactiv, la sînge, ar scotea la iveală enorme matrapazlicuri la fermele partidului din Satu Mare și Petin.

Noi ne vom referi la trei abuzuri, devenite clasice, ale Mariei Bradea. În cursul anului 1993 Miliția județeană a reținut și arestat un țaran necăjit din comuna Homoroadă. Pe ce motiv? Din cauza unei furtuni năpraznice a scăpat direct de vite a C.A.P.-ului într-un lan de porumb. Cîteva vite au mîncat pe rupe șiuleți în lapte și au crăpat efectiv. La presiunea acestei femei cu cizme de cauciuc, țaranul nenorocit (cu femeie bolnavă și 4 copii, ca vai de mama lor) a fost arestat. Un alt țaran din Călinești-Oaș a fost arestat de asemenea și înmînat la 4 ani, pentru că s-a răfuit, în fața unui activist de la secția agrară a partidului. Era vorba de niște pămînt al omului și-n perspectiva evenimentelor se pare că avea dreptate. Ultrajul a fost mai mult închipuit, dar condamnarea omului la 4 ani închisoare a găsit un ecou ci se poate de execrabil în inimile țarilor, care încercau să-și facă dreptate pentru mizeria de pensie și palma de pămînt. Al treilea caz îl vizează direct și nemijlo-

Spre boxă: o colal a domnului Ion

cit pe un specialist de primă mărime din zonă. Este vorba despre dl. inghner Turcanu, director pe atunci la I.A.S. Vetiș. Faptul că nu a vrut să raporteze niște înșelăciuni fictive, a atras după sine aspectul că a fost aspru pedepsit și trimis „disciplinar” în inima Țării Codrului. Dar acestea sint doar cîteva cazuri mărute față de abuzurile nesăbuite semnalate de cei trei prim-secretari: Ioszeff Uglar, Ianos Foris și Maria Bradea.

Strămutare cu dedesubturi politice

În ultimii ani ai dictaturii (și chiar după) ne-am obișnuit cu strămutările de cauze, fie civile, fie penale. Strămutări cu multe dedesubturi. Multe mișcături și intervenții de tot felul stau în umbra acestor strămutări. Băieții din procuratură și din justiția supremă și-au pierdut de totul din sfîrși și lasă să li se vadă ghearele coțărîilor felurite. Miza procesului Mariei Bradea, este la mîntea coșului; este evidentă: o fostă și o viitoare carieră politică!

Prin urmare: motivația Curții Supreme de Justiție, în strămutarea judecătii de la Satu Mare la Oradea, este ci se poate de dubioasă și neavenită. Este o încercare de mușamalizare ori un colac de salvare? Casarea, fără echivoc, a hotărîrii instanței sătmărene, admiterea recursului extraordinar și motivația instanței supreme pentru strămutare — sint legate cu ață roz-bambon! Avem impresia că asupra instanței supreme s-au făcut presiuni mari și încă de la cel mai înalt nivel cuceresc.

Urmează Maria Bradea. Se pregătește Ion Iliescu?

Din surse absolut verificabile am aflat că tovarășa MARIA BRADEA a lucrat în directa subordonare a tovarășului Ion Iliescu, atunci cînd acesta se afla în funcția de secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean Timiș al P.C.R. Maria Bradea era activistă la aceeași secție, pe care o coordona tovarășul Iliescu. Nu este defel exclus ca actualul președinte „emanat” să fi pus o vorbă bună pe lângă conducerea instanței supreme, pentru că o colaboratoare a sa, și nu oricare, a ajuns în vremelnice impas! Nevăzute sint cărările tale, justiție română, legată la ochi, la mîini și la picioare!

Dint-o altă sursă, la fel de tovarășească, aflăm că Maria Bradea a revenit în județul Timiș. Mai aflăm, din surse de aprod bine pătite, că intenționează să candideze pe listele P.S.M. ale partidului lui Verdet. Numai scăpînd de cei 4 (patru) ani de condamnare, poate efectiv candida! În Bihor are șanse, ca nicăieri altundeva! S-a schimbat totul și nimic în justiția bihoreană!

Așadar, miza procesului este clară. O

fostă și viitoare carieră politică! V. Maria Bradea carieră în partidul al lui Verdet? Aste este întrebări partidul verdetilor este loc pentru roșii, de la toate nivelele. Pentru viști și securiști, activi și reze Așadar, colaboratoarea lui Ion Iliescu deveni în curînd colaboratoarea li Verdet. Evidența intruchipată. Într Iliescu și Ilie Verdet nu va fi, în c decit Maria Bradea sau o altă Mări aceeași pălărie. Din combinație li dascălul de cadrulil Emil Bobu. Ele este însă liberă și deosebit de si cioasă.

Așadar, activista de aramă, M. BRADEA, (alias MARIKA FENNY) un bun conductor de electricitate Iliescu și Verdet. Acum, în preajm gerilor electorale, este nevoie de conductele și liptoapele. Oare va ocaziona o bună conlucrare și p departe? Rămîne de văzut. Rîn trebuie însă strînse. Gurile re aurite, spun deslusit că dacă Ion nu „iese” la viitoarele alegeri pre țiale și legislative, urmează să fie pus în instanță, pentru gravele mente care au îndoliat țara di decembrie 1989!

Doi bieți securiști marginaliz Horobeț și Astaloș

Dl. Virgil Măgureanu i-a fost sor de „complotism” științific Bradea, la fosta și defuncta din preajma leului... La cîteora realui s-a luat și doctoratul fosta gară fruntașă. Vizitele dlui Măg fetei sale „lelele”, catapultate mai înalt fuștel de pe scara roș de notorietate publică în zonă. Mi lizat fiind la muzeul din Oradea Virgil Măgureanu își aduce din mînte de fosta hotîndă. Dl. Măg ap-lează la Maria Bradea și la Horobeț, secretar cu probleme or torice la județana de partid Satu jinduînd postul de ideolog șef al lui. Fotoliul de propagandist a tepta, așadar, pe tovarășul Măgu prin roținea lui Costică Stanca (S vics), înapoi la Covasna sau Ha de unde a fost catapultat discipol

Așadar, doi bieți securiști mar zați: Costică Horobeț și Virgil Mă nu (Astaloș). Colonelul Horobeț a plasat în secretariatul de partid e marginea țării. Iar tovarășul Virg gureanu urma să ocupe biroul de vis, al tovarășului Costică Stan (actualmente om cu multe bulle activ). Au dus-o atit de greu pe v lui Ceaușescu, tovarășii, incit își v le plîngi de milă, retroactiv. azi, cînd trec pe strada cu p mină, pe Povernei, mă gîndesc greu le era și cum amarul lor au ca pisica, în picioare, încercînd să cundă ghearele și urmele.

ILIE SĂFTULESCU:

„Mă consider unul dintre vinovații de crimele co

- Cine este Ilie Săftulescu?
- Un om ca toți oamenii, care nu s-a împăcat nicicînd cu ideologia comunistă.
- Și a ținut s-o demonstreze?
- Încă din 1982 cînd obligat fiind să iau parte la o manifestație pe stadionul „23 August”, am împrăștiat 1450 de fluturări cu următorul conținut: „Români, treziți-vă la realitate! Dictatura comunistă nu mai poate continua!”.

— După Revoluție v-ați simțit cu conștiința împăcată?

— Dimpotrivă: pradă unui zbucium sufletesc continuu, care a determinat continuarea luptei. În zilele Revoluției din Decembrie 1989, am organizat un baraj din containere goale. Prin acest punct de trafic circulau mașini transportînd armament și muniție dinspre Ghen-ea spre Ministerul Apărării Naționale, C.C. și Televiziune. Dacă aș fi fost conștient atunci, că acele mașini erau inutile, pentru democrație dar folositoare pentru lovitură de stat, nu le-aș fi permis accesul. Mă consider unul dintre vinovații de crimele com-se în decembrie '89 datorită faptului că nu am împiedicat transportul unor muniții din care un glonț la mie a făcut o victimă.

— Ați mai avut și alte roluri la Revo-

luție?

— Am preluat conducerea gărzilor patriotice din IARMCT. (Întreprinderea de Antrepriză, Montaj și Reparații — Centrale Termice) silindu-l pe secretarul de partid să se plimbe prin întreprindere cu plăcuța de la B.O.E. agățată de gît și să strige: „Cine face ca mine, ca mine să pătească”.

— De atunci sînteți mai bine văzut?

— Binele s-a concretizat prin desfacerea contractului meu de muncă în C.O.M.-ul care mai funcționa și după Revoluție. Aceasta se întimpla în aprilie '90 în timp ce eram internat în spital cu diagnosticul: supurație la lobul inferior al plămîinului stîng. A cîntărit mult și participarea mea efectivă la construirea baricadei din Piața Universității la 22 Aprilie 1990. Toți cei care manifestam în piață și ceream adevărul pentru poporul român am fost reprimati. Singurul lucru care a denigrat Piața Demnității a fost constituit din corturile pe care scria „Golani de bine”, inutile și neavenite din moment ce noi cel care li susținem pe greviștii foamei puteam foarte bine să stăm în aceleași condiții rămînînd pe asfalt în continuare. Perechile mixte care populau aceste corturi erau finanțate de

dl. senator Dan Iosif, după cum a confirmat în fața dnelor Doina Rebeca Cereș și Denisa Feketé și a dnilor Cornel Klaus și Doru Ștefan-Chelu. Ultimii doi se află în detenție condamnați pentru 9 și respectiv 11 ani.

— Ce li se reproșează?

— Portul ilegal de armă și muniție. I-au dezarmat pe polițiști de două revolovere, împiedicîndu-i să tragă în populație. Revolverele au fost predate poliției în ziua următoare dar, paradoxal, aceeași atitudine le-a atras condamnări pe care personal le consider nedrepte.

— Se pare că v-ați apropiat cu relația de evenimentele din iunie '90...

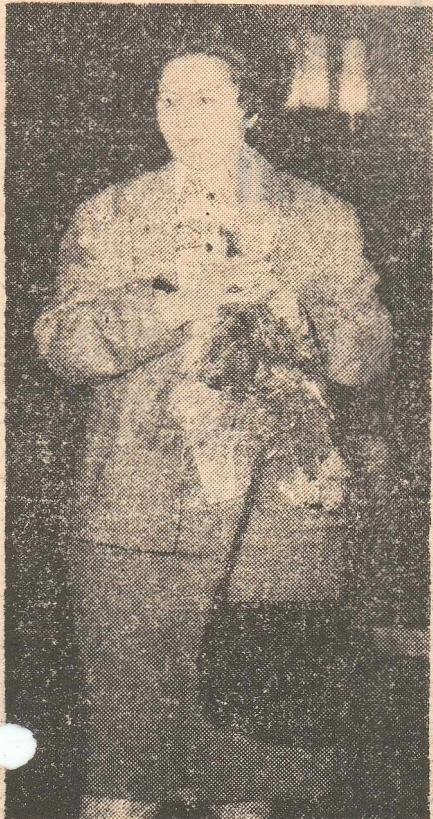
— Evenimentele m-au prins în sediul P.N.T.-C.D. unde remunerat fiind asiguram paza acestui partid. Pe 14 iunie la ora 4.20 a.m. am fost luat în primire chiar de liderul minerilor Miron Cosma care trecea împreună cu o trupă de mini-eri. Era însoțit de proaspăt bărbieritul Gelu Volcan-Voiculescu, comandant al unui cordon de poliție militară. Nu am primit decit două lovituri în cap și un cuțit în mîna stîngă. Mulțumesc dlui Cosma că a intervenit: „...bă, nu-l omoriți că filmează unul de vizavi!”. Sediul P.N.T. a fost vandalizat iar eu transportat la

Urgență de unde m-a făcut scăpat o tentă cumsecade. Ulterior, cu umila contribuție a vecinilor, domiciliul mi-a devastat de mineri. Am reușit să adăpostesc din timp la un prieten. Pe de ocazie să-l întreb pe dl. președinte Iliescu, cînd are de gînd să restitua stația de emisie radio, confiscată cu leul acelor evenimente de la se P.N.T.-c.d.?

— Anul 1990 s-a încheia, în liniște

— Nu. Pe 22 decembrie 1990 F.S.N. a încercat să pingărească crucea și de la Universitate. În timp ce come ram pe cei căzuți acolo, indivizi F.S.N., însoțiți de trupe de miliție, e camere de luat vederi, o mireasă și mire — care vroiar să se cunună — au încercat să depună o coră de flori cu panglică roșie. Justificau ace prin faptul că „aici au murit și c niști și utecești”. Intervenția celor piață a împiedicat asasinii să dep flori la mormîntul celor pe care împușcat. Cu acea ocazie am fost ar pentru sfidarea președintelui. Am str prin porta-voce: „Rușine, domnule președinte! Trebuia să veniți personal să puneți o coroană de flori aici und curs singele celor care au căzut pe

Oratoare Ilescu

Maria Bradea, fostă prim-secretar la Județul Satu Mare pe vremea cind bupușii o imblinzau cu flori

Așadar, cazul Mariei Bradea (fostă Marika Penny, fostă Marika Losonczy) nu este singular. Tovarăși de ieri și de azi încearcă să se ajute, pe ultima sută de metri. Revoluția tinerilor din decembrie le-a cam dețenat planurile. Dar până la urmă foștii specialiști ai acțiunii 3 R speră, nu d'esperă. Azi, Costică Horobet (ehnician de profesie), este colonel activ în SRI. Mai bine zis, la firma de stat cu capital privat SRI — SA. Prin urmare, fostul căpitan de securitate, Virgil Măgureanu și fostul și actualul colonel de securitate, Costică Horobet, și-au văzut, pentru moment, visul cu ochii. A tunat și i-a adunat. Rămâne de văzut până unde, cînd și cum. Doi foști și actuali securiști. S-a văzut cine-i are în paza sa. Chiar cel de sus. Patronul lor cucuvelnic. Atît de protector și de... (Oare cu acoperire?). Deocamdată cam atât. Mură-n gură, altcîndva, unii riscînd nedumerirea orăznilor adunate clopot în ograda prezidențială.

DORIN SĂLĂJAN ■

Bragadiru acuză comunismul

Bragadiru. Este numele unei comune care acuză sistemul comunist. La numai oțiva kilometri de București, această așezare constituie exemplul tipic pentru soarta pe care decedatul regim o hotărîse multor localități rurale ale țării.

În urma ștergerii de pe hartă a comunelor Ordoreanu, Buda și a unei părți din Cornetu, „organele” au decis transformarea comune Bragadiru într-o așezare rurală modernă denumită pompos „oraș agroindustrial”. Se știe că P.C.R. urmărea programatic „lichidarea inegalităților dintre sat și oraș”. Cum a început realizarea acestui mare obiectiv la Bragadiru? Foarte simplu: prin demolarea caselor sătenilor — care au primit ca despăgubire ridicola sumă de 30.000 lei și prin construirea de blocuri. În aceste construcții — fără W.C., fără căldură și fără apă — au fost obligați să se instaleze oamenii rămași pe drumuri. Mulți dintre ei au murit în urma distrugerii forțate a gospodăriilor lor. Cei care au supraviețuit nu se gîndesc decît la posibilitatea de a-și lucra vechile pămînturi și de a-și reconstrui casele ce le-au fost demolate. La Bragadiru, însă, Legea fondului funciar rămîne doar un petec de hîrtie fără valoare.

Imaginea blocurilor în paragină pare ruptă dintr-un film supranatural în care apocalipsa cuprinde năvalnic, ca un bulldozer realitatea.

Ghetoul de lingă noi

Localitatea te izbește de la bun început prin infățisarea sa de ghetou. Dar și printr-o geografie spirituală pe măsură. În acest colaps moral am intrat totuși conștienți lucide care realizează esența și dimensiunile dezastrului. Exemplificăm cu numele celor care și-au învins teama — pentru că o astfel de teamă există și astăzi la Bragadiru — de a

dialoga cu noi în mod deschis: Gheorghe Ștefan, Nedelcu Șt. Constantin și Dinu Iordan.

Marea problemă a acestor oameni o constituie pămîntul, dorința lor de a se desprinde definitiv de C.A.P. Marea majoritate a terenurilor aparținînd locuitorilor din Bragadiru au fost trecute în patrimoniul ceapist nu numai forțat dar și cu încălcarea legilor comuniste. „Înscirarea în C.A.P. se făcea pe baza unei cerei scrise: dar aici, la Bragadiru, multe din pămînturile oamenilor au fost coooperativizate prin confiscare. Astfel lui Gheorghe Ștefan, fost deținut politic, i-au fost confiscate casa, cele patru pogoane de pămînt, carul și vaca. Această operațiune s-a realizat fără întocmirea vreunui proces verbal, adică abuziv. În mod firesc, Gheorghe Ștefan se întreabă cine îl va despăgubi acum, în 1992? Cazul său este ceva mai încrecat și deci necesită unele precizări.

În perioada 1951—1954 Gheorghe Ștefan a fost condamnat din considerente politice și deținut în închisorile comuniste de la Jilava și Bicăz. La întoarcerea din detenție și-a aflat familia izgonită din casă iar pămîntul trecut în patrimoniul I.A.S. Bragadiru. De menționat că hotărîrea judecătorească pronunțată în 1951 nu conținea și măsura confiscării averii. După îndelungi parlamentări cu cei din conducerea I.A.S. Gheorghe Ștefan a obținut ca „despăgubire” o suprafață de teren în folosință, pe care și-a ridicat o altă casă.

În anul 1959 a fost din nou arestat. De această dată, hotărîrea judecătorească conținea și măsura confiscării averii. Au fost trecute în proprietatea statului, casa și terenul. Pentru exactitate, să spunem

că o parte din casă a fost „cu mărînău” închiriată soției și copiilor.

După ce în urma unor demersuri repetate, și-a redobîndit drepturile asupra întregii sale proprietăți, Gheorghe Ștefan a trăit o altă dramă: în 1983 regimul comunist i-a confiscat fără nici un fel de despăgubire jumătate din terenul aferent gospodăriei!

Într-o situație oarecum asemănătoare se află și Nedelcu Șt. Constantin. Accesiunea i-au fost confiscate trei pogoane de pămînt, un cal, o căruță, doi viței. Legea fondului funciar nu conține nici o dispoziție referitoare la astfel de situații, în sensul că nu se acordă despăgubiri pentru aceste confiscări.

Un om din portul fără ape

Dinu Iordan locuia în fosta comună Buda, devenită acum port... fără ape. După ce bulldozerele ceașiste i-au demolat localitatea, a fost nevoit să se mute într-unul din blocurile construite la Bragadiru unde nu a beneficiat niciodată de apă și căldură. „Trăiesc într-un adevărat iad, credeți-mă — ne-a spus Dinu Iordan — dar nimeni nu vrea să ne ajute. Pentru casa ce mi-a fost demolată am primit doar 35.000 lei, în timp ce ea valora pe puțin 70.000 lei. Nu s-a schimbat absolut nimic, tot comunistii sînt la cîrmă țării. Să vă dau un alt exemplu: statul fesenist nu a fost în măsură să onoreze comenzile pentru lemne și cărbuni în iarna 1991—1992. Noi am rămas în frig, dar la depozitul de lemne din apropierea comunei, din gara Virteju — așa se numește locul acela — se fură pe rupe. Fură primarul, fură poliștii, fură secretarul primăriei, fură cei de la I.A.S. Ce să mai zici?”

Chiar așa, ce să mai zici?

LUCIAN TUDORANCEA ■

Liga celor care-și apără mămăliga

Epopeea suprarealismului politic (într-o spectaculoasă descendență: Munch, Bosch, De Chirico, Dali), care pe alte meleaguri părea a fi apus definitiv continuă la cele mai înalte cote ale ficțiunii pe dealurile Covurluiului. Orice boxer „cu garda la sud” își ține „stînga în priză” Așa și cu Uniunea Stingii (De, mocrate): a reușit (pentru cît timp?) să creeze un „cap de pod” neo-bolșevic la Galați și încearcă să-și mențină „în formă” exponenții: Eugen Durbacă, uns după al doilea tur de scrutin din februarie cu mirul primăriei locale. Nu știm însă ce șanse de viitor poate avea „disci-

plina de partid”, proletară, într-un oraș infruptat din gurile Dunării (cu faima de bun vad al negoțului) — și în care există amatori să investească (zvon ajuns realitate) peste douăzeci de milioane de dolari într-o parcare ultramodernă situată în zona „centru-gară”. Drept replică la vehemente contestatii ale opiniei publice (în care presa ocupă, desigur, capul de afiș) în privința competenței și probității noului primar, în Galați a luat, de curînd, ființă „Liga pentru sprijinirea activității domnului Eugen Durbacă”. Păi așa ne putem trezi că apar cu foarte mare ușurință și alte ligi vizînd apărarea altor tradiționale mămăligi (personale). Bunăoară, să nu zic vorbă mare, liga pentru apărarea activității domnului Cornel Vadim Tudor — sau pentru apărarea tîhnei plagiatelor domnului Eugen Barbu. Or, chiar mai cu moț: dacă domnul Ilescu ar fi, să spunem chemat în judecată (cu argumente bine precizate) pentru implicare în faptele „minerești” (și vitejești de arme petrecute în zilele de 13—15 iunie 1990, să se constituie și o ligă pentru protejarea domnului Ilescu. Domnului Eugen Durbacă se pare că nu îi este indeajuns „garda de corp”, formată din „senigrei” (trecuri de mult la „profesionism”), care mișună în fața intrării la locul „activității” damisale și escortează mașina ce-l transportă în „vize de lucru”. I-a trebuit și o „ligă” în toată regula, cu un „consiliu de conducere” constituit între datele de marți 31 martie și joi 2 aprilie a.c. (cuprinzînd, la mijloc — mîna sortii! — ziua „păcăleliilor”). Cei mai numeroși membri ai ligii aparțin tagmei șoferilor de la fosta întreprindere de utilaj greu a Combinatului Siderurgic din localitate (actuala ATLAS S.A.). Nou-cloștia ligă a fost înscrisă la Departamentul de stat pentru administrația locală din București, urmînd ca avizarea să fie înaintată Judecătoriei din Galați pentru confirmarea existenței ca persoană juridică. „Liga” are pînă și un soi de „statut de funcționare”, publicat într-un cotidian local, în care se prevăd „obiectivele” pe care aceasta și le impune spre realizare. De exemplu: „face propuneri pentru îmbunătățirea activității edililor-gospodărești, face sesizări directe privind aspectele regative din sectorul de administrație al municipiului Galați, popularizează măsurile dispuse de primar pentru desfășurarea activității”. Este ușor recunoscutibil, fie și numai în puține fragmente citate, vechiul mod de gîndire șablonar-comu-

nist, cit și o îngrozitoare „limbă de lemn”, mincătoare serioasă de carii. Ce mai face liga? „Dă ajutor efectiv în rezolvarea unor cazuri concrete sau pentru soluționarea unor probleme cu caracter general pe care le are primarul, organizează manifestări publice, în temeiul legii, pentru protejarea primarului față de acțiunile calomniatoare și destabilizatoare”. Manifestări care, probabil, trebuie că vor semăna leit cu mitingul din 21 decembrie '89, din fața Sălii Palatului, pentru apărarea „conducătorului mult-iubit”. În finalul comunicatului mai anare si un „apel stăruitor” la membrii Ligii și susținătorii acestora să nu se procedeze la nici o manifestare publică fără acordul consiliului de conducere al Ligii. Și, mai adăugăm noi, nu cumva fără acordul Internaționalei a XX-a. Apelu din final îndeamnă foarte hotărît la un „consens” disciplinat. Ce s-a mai întîmplat (și) după apariția ligii? Săptămînalul cel mai incisiv din oraș, „Imparțial” (care dezlănțuise o campanie de presă împotriva „gospodarului de frunte” Durbacă) a fost amenințat telefonic de un susținător (membru) al ligii care s-a autointitulat Ionescu Paul și le-a amintit redactorilor și directorului că „viața o ia și-o dă Dumnezeu”, așa că „mai știți, nu poți fi sigur de ea!”. De parcă Dumnezeu ar fi membru al sus-numitei (nămitei) Ligii. Ca replică la acuzațiile „destabilizatoare” apărute în presa întregii țări au apărut articole pro-Durbacă. Parohul gălățean Octavian Pelin (de la Biserica Voivodenii) și-a amintit brusc (potrivit unei noi tehnici de stimulare a memoriei) de o substanțială dorație pe care creștinul Durbacă a făcut-o, cu generozitate princiară, parohiei sale. În acest context ceea ce ar trebui amintit foarte limpede este că, în privința persoanei actualului primar gălățean s-a pronunțat o sentință care-l condamnă la privat de libertate pentru șase ani și șase luni. O ligă care își dorește să-l apere pe autorul unor repetate infracțiuni este o organizație care își propune să sfideze, moralmente, legea, hotărîrile judecătorești, conduita publică. Își asumă liga susținătorilor lui E. Durbacă — din Galați — un asemenea statut ingrat? Oricum, ca să faci din țelul activității publice apărarea unei persoane este deja o preocupare minoră care nu poate decît să stîrnească ridicolul. Și ce persoană...

MIHAIL GALĂȚANU ■

Se în decembrie '89...

„A urca în scaunul prezidențial!”. Ce s-a întîmplat în anul următor? Datorită faptului că sînt un anticomunist convins, împreună cu cîteva persoane am constituit Comitetul de Democrație a simbolurilor comuniste. Prima acțiune a constituit-o desființarea Monumentului Eroului Sovietic. Împreună cu trei persoane am declarat o grevă a neînscriștrii legale la Spitalul de denti și la Procuratura Capitalei. Faptele am fost tratate cu indiferență, ca de obicei, m-a determinat să trec pe la montată în jurul monumentului. În școala era pregătită, nimeni nu înțelega să-l dea jos, Ilescu fiind plecat la Moscova. Cu două zile înainte de 13 iunie, smulseam stema sovietică și am fost dusă cu onoruri funerare la Asociației 21 Decembrie, fiind înmormîntată fără cruce sau stea. Revin la el că m-am urcat pe monument, înădu-i și pe cei de lingă mine și o eram conștient că nu pot forța deasupra mină guvernăntilor, că dea jos mulți simbol comunist. După patru zile grevă a foamei — fără apă, mîncare, țigări — am rezistat încă 36 de ore o sus. Mi-am dat seama că nu trebuia să sacrific pe cei de lingă mine — eu

oricum plecasem pe un drum fără întoarcere. I-am rugat să coboare numai după ce mi s-a promis că macaraua va deplasa monumentul. Demolarea a demarat. Peste două zile statuia nu mai exista acolo, drept care am declarat oficial, presel independente, încetarea grevei.

— A IV-a mineriadă, din septembrie 1991 v-a lăsat vreo amintire?

— O plagă capătăată prin împușcare în gamba dreaptă în timp ce priveam, fără să particip, asaltul minerilor asupra clădirii guvernamentale. Vena mi-a fost retezată; nervul nu s-a refăcut nici pînă astăzi, neputînd beneficia de o intervenție chirurgicală corespunzătoare.

— Care sînt gîndurile lui Ilie Săftulescu pentru ziua de mîine?

— Lupt pentru reînălțarea Monarhiei Constituționale în România, fiindcă un rege domnește, nu guvernează. La ora actuală, Majestatea Sa Regele Mihai I al României este singurul care ne-ar da credit moral în fața întregii lumi. Orice s-ar întîmpla, crezul meu politic rămîne monarhia, singura posibilitate de a scoate din marasm poporul român.

Interviu realizat de RADU POPA ■

FOAMEA

Paradoxal, în pofida abundenței de alimente, dieta a devenit mai anarhică și dăunătoare

Interviu acordat de dr. conf. I. IONESCU-TIRGOVIȘTE de la Clinica de metabolism și boli de nutriție

— Subnutriția din perioada dictaturii a rămas o amintire lugubră. Ceaușescu și ilustră sa savantă au conceput chiar un program de alimentație rațională, care de fapt a fost o manevră pentru o și mai drastică reducere a dietei fiziologice. Ce consecințe a avut aceasta asupra sănătății publice?

— Normele de alimentație științifică au fost întocmite de specialiști. În toate țările civilizate există asemenea programe. Cel conceput la comanda lui Ceaușescu rezistă și astăzi sub raport științific. El prevedea, între altele, un consum de 72 kilograme carne pe cap de locuitor. Dar toate acestea aveau loc în condițiile diminuării dramatice a resurselor de produse alimentare. Ei bine, în octombrie 1989, am fost convocat la o sedință prezidată de Mihail Dobrescu, ce viza întocmirea unui program pentru „calitatea vieții”. Toți oși prezenți au crezut că va fi vorba de o ameliorare a nivelului de trai. Dar surpriza a fost cumplită. Dictatorul avea în vedere stabilirea unui necesar minim pentru diferitele trebuiri ale vieții. S-a luat ca etalon familia de patru persoane, care, potrivit noilor măsuri, trebuia să cheltuiască pentru hrană, îmbrăcăminte, chirie, căldură etc. 220% lei. Poporul român urma să fie împins spre o nouă curbă de sacrificii de fapt spre o viață de lagăr de concentrare. Dar a venit revoluția.

— În prezent, piața e plină de mărfuri alimentare. Se hrănește românul mai bine ca înainte?

— Din păcate, nu. Îndrăznesc să afirm că, la o mare parte a populației, frigiderul este mai gol ca înainte. Dar au apărut și alte probleme. Au năvălit produsele din import. Cu deose-

bire: băuturi alcoolice și nealcoolice, dulciuri, înlocuitori de unt, lapte praf, conserve de carne. Multe din acestea cu termene de garanție expirate. Un asemenea produs își pierde nu numai virtuțile nutritive, dar devine potențial toxic. La acestea se adaugă preparate și băuturi făcute de privatizați dubioși și în afara oricărui control sanitar. Apoi vânzarea cârnii pe piața liberă se face total necorespunzător. Sub cerul liber, supusă intemperiei. Ca să nu mai vorbim de cea infectată cu trichinoză. Legislația în vigoare prevede o amendă de o mie de lei. Un fleac pentru un speculant. N-au fost niciodată atât de multe toxinfecții alimentare.

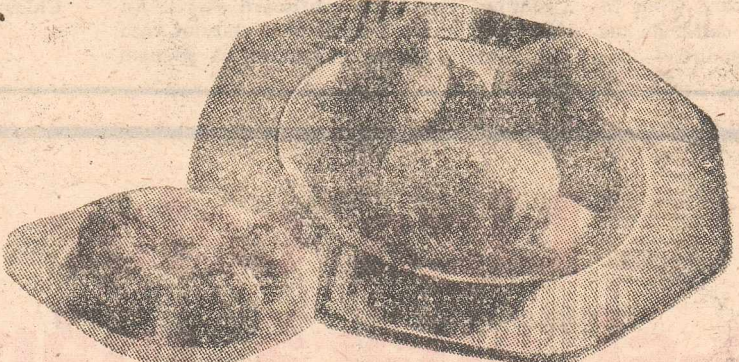
— Omul nostru a scăpat totuși de cozițe fioroase și de bine de rău, găsește ce caută.

— Este adevărat. În trecut, cetățenii nu găseau în magazine alimentare, trebuincioase, acum nu posedă banii pentru a le cumpăra. Din totalul populației, abia 15 la sută din cetățeni sunt capabili să-și alcătuiască un regim alimentar complet. Aș putea cita aici minerii, cășeristii, șoferii, deci cate-

goriile profesionale care au exercitat, prin șantaj, presiuni asupra statului, obținând remunerații mari. Dar salariații din sectoarele bugetare, cu deosebire din învățământ, trage, cum se zice, targa pe uscat. Ca să nu mai vorbim de șomeri, de pensionari. Noi, medicii, observăm aceasta în patologia pacienților. Aceștia, mulți din ei, demonstrează o carență a principiilor nutritive. Carențe de vitamine, proteine de bună calitate, de săruri minerale. Pentru un pensionar a devenit o problemă să-și procure regulat necesarul de lapte, ouă, fructe proaspete. În spitalul nostru, cu toate că am fost suplimentați cu un milion de lei, realizăm cu greu un regim alimentar corespunzător. Din păcate toate acestea vin după un deceniu de infometare a poporului nostru, situație care se repercutează în bagajul genetic al românilor.

— Cauzele?

— Cele care se cunosc: o proastă gestionare a averii naționale. Fără o țară în care investițiile s-au redus la minimum, dar în schimb s-au făcut mari cheltuieli la import, oamenii suferă de foame. Ceva a putred în Danemarca.

Practica primitivului

Miscăturile gătite simplu și alcătuite în principal din legume și fructe sînt cele mai sănătoase. Popoarele primitive nu cunosc această teorie, dar o practică. Este și concluzia savantului nutriționist, Boyd Eaton, după ce a studiat deprinderile alimentare ale tribului Agta din Botswana. „Aici, oamenii trăiesc la fel ca strămoșii lor din epoca de piatră, nebează cercetătorul american. Sînt robusți, sănătoși, muschuloși, nu cunosc infarctul și nici cancerul de plămîni și intestina. Nu beau alcool, nu fumează, stau sub cerul liber, în aer curat și sînt tot timpul în mișcare. Hrana lor constă din carne (niciodată prăjită), legume, fructe, pine integrale, țărițe și pește”.

La reîntoarcerea din Botswana, profesorul Boyd a trecut prin Germania, unde a studiat lucrarea intitulată „Rețete ale preistoriei”, care, în opinia sa, conține multe sfaturi utile și astăzi. Informațiile culese pe teren, coroborate cu cele citite în cartea amintită, l-au îndemnat pe cercetător să întocmească o dietă alimentară care, pretinde el, ar garanta sănătatea deplină.

La micul dejun: suc proaspăt de portocală, o banană tăiată felii și combinată cu cereale, lapte degresat, pine in-

tegrală și marmeladă puțin îndulcită. Pentru prinz: verdețuri proaspete, moluște, curmale, smochine, fructe de pădure. La cină: salată de verdețuri din care să nu lipsească țelina, morcovul, conopida și, ca desert, fructe de sezon. Acest tip de dietă furnizează necesarul de proteine (34%), hidrați de carbon (45%) și grăsimi (21%). Prin alimentația noastră obișnuită consumăm proteine abia în proporție de 12%, hidrați de carbon 46%, iar grăsimi 42%. De notat apoi că primitivul nu depășește zilnic 690 de miligrame de sare, în vreme ce omul țărilor dezvoltate folosește 4 600 miligrame, favorizînd instalarea arterosclerozelor.

Recomandările profesorului american sînt greu de respectat în România unde fructele exotice și crustaceele reprezintă un lux gastronomic. Dar aceste produse pot fi suplinite prin fructe și preparate carnat indigene. Rămîne ca nutriționiștii să-și spună cuvîntul. Colaboratorul nostru Aurel Simionescu (ale cărui opinii în materie de nutriție vă invităm să le citiți în pagina de față) reduce și mai drastic dieta alimentară, propunînd în exclusivitate fructe și legume crude. Teoria sa v-o prezentăm sub titlul de inventar.

TRATAMENTUL TUTUROR BOLILOR PRIN LEGUME, FRUCTE, CEREALE

Ca să fii om liber în Univers, trebuie să respecti legile Universului. Organismul meu este o structură vie, permanent ziditoare prin celulele vii. Orice aliment, ucis prin prelucrări la foc, devine un corp străin, generator de boli, de suferință fizică și psihică, constituind hrană pentru viruși.

Aceasta este „Concluzia Concluziilor”, privind nutriția, la care am ajuns prin exemplul propriei mele vieți. Am vîrsta de 55 ani, sînt absolvent al Facultății de filologie, secția engleză, iar de peste 11 ani mînînc doar legume, fructe și cereale, toate crude.

Omul este o structură care se zidește cu fiecare nouă celulă și nu-l poate merge bine cu hrană nevie ce, tratată termic, este de-acum în descompunere. Savantul american Linus Pauling a descoperit prin anii '60 că substanțele organice vii deviază sub microscop lumina polarizată spre stînga (levogir), iar cele nevii, spre dreapta (dextrogir). S-a aflat ulterior că devierile spre dreapta sau spre stînga se datorează forme elicooidale a ADN-ului. Astfel, nici o substanță dextrogiră nu poate fi antrenată în fluxul metabolic, deoarece focul o transformă, în cazul nostru, din substanță vie în nevie, anihilîndu-i și dipolul. În toate alimentele tratate termic peste 42°C sărurile vii devin săruri minerale insolubile, mici cristale care, acolo unde se depun, înfundă capilarele, împiedică hematopoieza, sistează a-proape total eliminarea toxinelor etc. E de ajuns să privim în jur: toate viețuitoarele sînt bolnăvise de hrănesc cu alimente levogire. Omul, însă, a abdicat de la legile Universului și a căzut pradă poftei, plăcerilor gurmănde și, astfel, majadailor.

Ca să aflu toate acestea a trebuit să mă lovesc mai întîi de „pragul de sus”. La început a fost, deci, boala. După o rezec-

ție 60% de stomac, îmi apăruseră și niște varice enorme. Mi-am dat seama că ceva trebuie să se schimbe în dieta mea alimentară. Atunci m-am adresat unui Institut de medicină tradițională din Japonia și răspunsul a fost categoric: revenirea la alimentația pe care noi oamenii am părăsit-o cu mulți de ani în urmă! Deci, în exclusivitate fructe, legume și cereale crude, eliminînd complet carnea, zahărul, ouăle, alcoolul, cafeaua (inclusiv toate cele iritante sau murate) și toate mișcăturile trecute prin foc (fierte, prăjite, coapte).

AUREL SIMIONESCU:

„Mi-am redobîndit sănătatea prin sacroterapie!”

De fapt, nimic nou sub soare: în capitolul Bhagavad-Gita din Mahabharata indiană se spune același lucru: „SÎNTEȚI CEEA CE MÎNCĂȚI”. Din Biblie, amintesc capitolele: Facerea, cap. 1, verset 29; Deuteronom, cap. 30, verset 19; Isaia 1.19; 65.4; 66.17, Ps. 27.13; Ps. 116.9; Daniel, cap. 1, versetele 8-13; Romani cap. 13.13; și cap. 14, verset 2 și 14, precum și Fapt. 1 Apostolilor 11.8 sau Apocalipsa 22.2. Căutați-le, citiți-le, aplicați-le!...

Începîndu-l în 1979, după numai patru luni, de dietă, mi s-au retras varicele. Organismul a căpătat vigoare, sănătate și un excelent echilibru nervos. Am uitat și ce este strănutul. Noul

mod de viață m-a făcut să-mi schimb pe neobservate prietenii, preocupările, lecturile, să cunosc o concordie cu mine însumi pe care nu o bănuisem pînă atunci.

Consum la masa de dimineață rădăcinoase (deci nevăzute de soare): morcovi, păstirnac, pătrunjel, țelină, sfeclă roșie, toate rase și amestecate cu griu incolțit, fulgi de ovăz sau țărițe de griu și pine neagră integrală (de la care se consumă doar miezul). La cea de a doua masă, legume văzute de soare de care găsesc: frunze de varză, salată, spanac, lobodă, ștevie, urzică,

nete care distrug viața din bob). În privința cantității necesare unei persoane pentru o zi, (ținînd cont și de principiile de bază ale homeopatiei), volumul unei cufiute în care se vinde, de obicei, vitamina C în farmacie, este de ajuns (circa 20 gr.), dacă consumăm suficient mîiez de pine neagră. Cantitatea de griu, stabilită de fiecare din noi, se varsă într-o farfurie întinsă sau pe o hîrtie curată și se curăță de gunoale. Apoi, seara, se pun la înmuiat într-un pahar sau borcan de lăut curat, nivelul apei trebuind să depășească cu circa 1 deget

patrunjel, mărar, plus castraveți, buburcoși, dovleci, ardei gras, rar o roșie etc. La masa de seară folosesc fructe, dar numai indigene (deci recoltate din perimetrul meridianului geografic și magnetic care ne-a structurat ființa), amestecate cu puțină miere, nuci, alune, migdale, semințe de floarea-soarelui, de dovleac, griu înmuiat, orez, orz, ovăz, mei, năut, înmuiate. Alimentele enumerate conțin toate protidele, glucidele, lipidele și sărurile minerale de care avem nevoie. Paradoxul, aceasta este situația! Redu-mi mai jos și metoda folosită pentru înmuierea griului (valabă, de altfel, pentru oricare altă sîmînță uscată, care și-a păstrat germenul și nu a fost tratată cu ultrasu-

nete care distrug viața din bob). În privința cantității necesare unei persoane pentru o zi, (ținînd cont și de principiile de bază ale homeopatiei), volumul unei cufiute în care se vinde, de obicei, vitamina C în farmacie, este de ajuns (circa 20 gr.), dacă consumăm suficient mîiez de pine neagră.

Cantitatea de griu, stabilită de fiecare din noi, se varsă într-o farfurie întinsă sau pe o hîrtie curată și se curăță de gunoale. Apoi, seara, se pun la înmuiat într-un pahar sau borcan de lăut curat, nivelul apei trebuind să depășească cu circa 1 deget

Se lasă astfel pînă a doua zi seara, cînd boabele se spală în 2-3 jeturi de apă rece la chiuvetă, printr-o sită de ceaș (sau tifon), pusă pe gura paharului sau a borcanului. Boabele se scurg apoi de apă și se pun la frigider în borcan pînă a doua zi, cînd sînt deja bune de mîncat. În aceeași seară, însă, se va porni un al doilea borcan de griu. Primul borcan cu semințe, pornit ieri, va fi mîncat dimineață, gata înmuiat și bun de folosit. Al doilea borcan, pornit seara, va fi gata poimîine dimineață. Dacă persoana are di- umblat peste zi, va lua cu sine borcanul de semințe (pe care le va respăla cu apă rece, folosind

degetele minii drept sită de scurgere).

În privința laptelui, acesta se poate consuma doar fierț și doar pînă în jurul vîrstei de 21 de ani. În general, după această vîrstă, glanda timusului se atrofiază din cauza unei alimentații dextrogire și nu mai fabrică enzima de lactază necesară metabolizării laptelui. La cei care consumă lapte și după această vîrstă, ficatul preia parțial funcția timusului atrofiat, eliberînd o enzimă asemănătoare, dar în cantitate mult mai mică. Iată lactatele nemetabolizate produc mucus, peristaltism și inflamație intestinală, deci colită. La cei care folosesc, din copilărie, numai alimente netratate termic, timusul lucrează toată viața, asigurîndu-le acele benefice celule „T” de apărare. Mamiferele regnului animal consumă lapte numai în copilărie. Așa a hotărît natura! Mai trebuie adăugat că laptele pe care îl cumpărăm de la stat este deja pasteurizat, adică fierț la 96 de grade, fiind lipsit, deci, de vitamine, de enzime și chiar de orice alte săruri, inclusiv calciu, care toate devin insolubile. Reținem, de asemenea, că toate derivatele din lapte, cumpărat de la magazin, se fac și ele, tot din lapte pasteurizat.

De fapt, cei care gîndesc că mine nu fac decît să redescopere un mod de viață pe care omul l-a pierdut cîndva printr-o greșală comună: bunul plac și comoditatea, ambele decurgînd din ignorarea legii conservării energiei. Cei care reușesc, cu ajutorul lui Dumnezeu, să-și impună acest mod de nutriție, scapă de orice boli sau năladii cronice, regăsindu-și mai ales pacea sufletească. Celor ce vor să-mi scrie, le dau adresa: str. Treștiana 11, bloc 14, sc. 2, ap. 50, cod. 75127, București. Tel. 75 33 82.

Grupaj realizat de LIVIU ȚIMBUȘ

PARADIAGNOZA

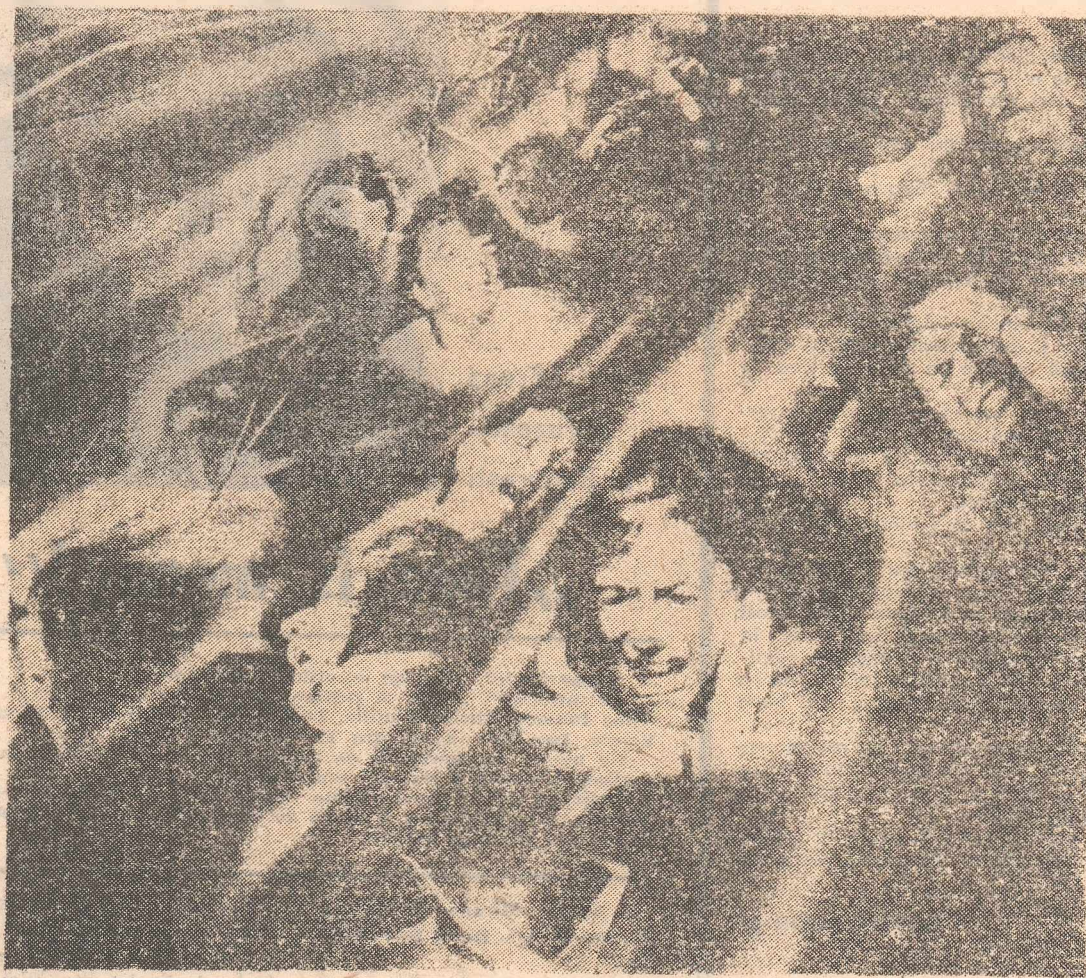
— un miracol?

MARIA VÎRLAN în varianta discipolilor

Un creator ori savant își desăvârșește opera atunci când lasă în urmă-i discipoli și când aceștia își întrec maestrul, prelungindu-i existența în timp și după trecerea în neffinită. Omul, ca și pomul are (sau nu are) mugurii de rod ai perenității. Sansa de a se recunoaște în discipoli este o rară avarie de care au parte puține personalități ce profilează viitorul. Am surprins aceste gânduri în frânturi de conversație cu cea femeie-miracol "MARIA VÂRLAN" din Chigirău, care pune diagnosticul bolnavilor fără analize și fără aparatură vindecătoare fără medicamente și fără bisturiu. Investigată cu un cîm bioenergetic penetrant (trece și prin zid), Maria Vârlan simte, cu palmele ca două microscopuri care abateau de la normalitate a organelor și sistemelor organismului. Am mai scris despre acest fenomen cu precizarea că însușiile native de excepție sînt puse în valoare prin studii și experiență îndelungată. Contribuția semnificativă, originală în dezvoltarea bioterapii i-au adus consacrară pe plan internațional, conferindu-i-se diploma de Doctor în medicina alternativă și multe titluri de membru și membru de onoare al unor academii și institute internaționale de medicină alternativă, inclusiv al unor organisme ale Națiunilor Unite.

Dintr-o biografie de excepție și activitate profesională sub semnul tămăduirii bolilor, ne-am oprit asupra unui aspect esențial: descoperirea acelor puteri oamnei superdotate cu bioenergie, testarea, instruirea și atestarea capacității lor de a vindeca. Maria Vârlan descoperă și formează discipoli. Despre unul din acești discipoli superdotati, cu un foarte puternic cîm bioenergetic și capacitate tămăduitoare, care a vindecat zeci și zeci de pacienți, ELENA LEONTE, din Suceava, vom vorbi în numărul viitor al revistei.

C. BORDEIANU ■

În lumea fantasmelor

Din multe puncte de vedere, doamna Silvia Teodorescu a fost un copil neobișnuit: mai întâi că, după propriile-i mărturisiri, la 4 luni îi crescuseră deja 4 dinți sus și 4 jos, iar la 7 luni alerga și se juca împreună cu alți copii. Apoi, la 5 ani, a salvat un copil de sub o căruță răsturnată, ridicînd singură carul, ceea ce n-a fost privit cu ochi buni de către vecinii care, de altfel, au și declarat că aici, ceva nu este curat. În aceeași zi, părinții au fost nevoiți să se mute în alt cartier. Aici, altă boală: într-o singură noapte, fetita de 12 ani a devenit, din blondă, brunetă. Apoi, anii au trecut, mul-

te au fost uitate, multe, trecute cu vederea. Pînă într-o zi: era pînă '85, doamna Silvia se întorsese acasă după ce condusese mai multe ore mașina, și, cînd a intrat în casă pe la 1,30 noaptea, la întuneric, și-a văzut pentru prima dată, în clar, oasele de la mîini. Imaginea era mai bună decît cea de radiograf, în sensul că vizualiza întreaga circulație. După cum ne relatează, prima reacție a fost de spaimă, oricum era ceva cu totul neobișnuit, așa că s-a prezentat la doctorul Bordeianu din Roman care i-a spus că va rămîne oarbă. Nu s-a întîmplat după spusa doctorului, dimpotrivă: la puțin timp, aflată în tren, doamna

Silvia și-a dat seama că poate vedea oasele unui om care este îmbrăcat. Toate acestea la un loc au fost numite har, iar harul a fost folosit în vindecarea diverselor boli considerate incurabile. De fapt, de aici ar fi trebuit să încep: mă aflu la Roman, într-o casă de pe strada Bogdan Dragoș, într-o încăpere în care un pian de epocă dă echilibrul unui spațiu plin de flori, planșe medicale și tablouri. În zilele de luni, miercuri și vineri, curtea devine neîncăpătoare, cei care mai cred într-o speranță de viață poposesc aici. Aș putea crede ușor că totul este o înșelătorie, dar există zecile de mărturii ale celor vindecați, emisiuni

ale postului de radio Iași, articole din presă. Numai după 4 sedințe Pavel Petru (bolnav din 1934, de trei ori operat de chist hepatic) și-a dat seama că se simte mult mai bine, iar în final s-a considerat vindecat. Pavel Petru locuiește în Piatra Neamț și, prin intermediul emisiunii Radiosfera de la Radio Iași, a putut să dezvăluie ascultătorilor istoria vindecării sale. Iacși Tîncuța a venit cu neoplasm la sin și plămîni; acum este sănătoasă. La fel Birtoc Ana (adenopatie ganglionară canceroasă), Genoveva Gîrja (astm bronșic), Mișoc Fabian (tumoră cerebrală în evoluție malignă), Radu Gheorghe (ciroză hepatică), Adăscălișet Mihai (hemioroză stînga și Parkinson) și mulți alții. Aceștia toți au ajuns cu evoluții dramatice ale bolii și după mai multe sedințe au plecat sănătoși. Acum pe scaunul de consultații se află dl. doctor Ioan Teodorescu, dumealui suferă de ulcer duodenal și-mi spune că este convins că boala i se va vindeca, judecînd după rezultatul celor citorva sedințe de pînă acum: durările au dispărut, regimul alimentar nu mai este obligatoriu. Cum procedază doamna Silvia Teodorescu în depistarea și vindecarea bolilor? Pentru aceasta, devin eu însuși pacient. Sînt așezat pe scaunul de consultații, dezbrăcat pînă la jumătate, cu mîinile întinse pe lingă corp. Doamna Silvia mă cu mîinile înaintea organelor și se oprește la organul bolnav. Încep, apoi, pase de la mică și mare distanță, un fel, poate, de transfer de energie. În timpul sedinței, pacienților li se schimbă vizibil culoarea părului, ceea ce, sînt așigurat, mi se întîmblă și mie. Unii bolnavi se vindecă după 4 sedințe, alții după 25 de întâlniri de acest fel. Întreb pe dl. doctor Teodorescu cum poate explica medicina acest lucru, dar dumealui mă sfătuiește să mă așez în fața lui, să-mi arată aduna destule cazuri, pentru o lucrare de sinteză pe care o va prezenta publicului larg. Este vorba de paradiagnoză — fenomen lipsit de instrumente ale cercetării. La Roman s-au vindecat mai mulți bolnavi cu boli considerate a fi incurabile; va porni de aici un nou drum în cunoașterea medicală?

AL. MIHAILA ■

HOFIGAL S.A.
București - ROMANIA

Anghiolul în atenția cititorilor

În urma articolelor de prezentare a ANGHIOLOLULUI, la reprezentanța firmei HOFIGAL din strada Sevastopol nr. 14 au sosit numeroase scrisori de la persoane suferinde din întreaga țară, prin care se cereau lamuriri suplimentare asupra unora dintre indicațiile terapeutice ale medicamentului. Cu sprijinul specialiștilor firmei Hofigal, vom răspunde astăzi citorva dintre întrebările ridicate de cititorii interesați de cunoașterea mai amănunțită a gamei de afecțiuni în care poate fi folosit Anghiolul.

Alexandra Ionescu, Iolanda

Vasile, Jean Manolescu, Elena Alboiu, Niculaie Stoian din București, Mariaora Ioniță din Buzău, Ioan Avram din Pitești și Mioara Petreache din Tirgoviște doresc detalii suplimentare privind noul spectru terapeutic al Anghiolului. Este vorba de fixarea sărurilor de magnezii în structura medicamentului, ceea ce îi permite să acționeze cu succes în cazurile de carențe magnezice, maladie mai puțin cunoscută, asupra căreia ne vom opri, deci.

Lipsa de magnezii din organism este datorată, frecvent, insuficienței de aport magne-

zian (denuțriții, alcoolism, alimentație artificială), malabsorbțiilor digestive sau pierderilor renale exagerate în cazul unor afecțiuni renale.

În general, simptomatologia clinică este prezentă atunci cînd valorile în sânge ale magneziului sînt cuprinse între 12—17 mg/l, și se accentuează odată cu scăderea sub aceste limite a valorilor.

În cazurile în care magneziul este sub limitele amintite, se constată manifestări simptomatice ca tremurături slăbiciune musculară, crize de crampe musculare (crici), tulburări psihice (iritabilitate) insomnii

etc., tulburări de ritm cardiac (extrasistole, tahicardie), tulburări digestive (diaree). Manifestări în diminuarea și chiar îndepărtarea cărora Anghiolul și-a demonstrat deja eficacitatea, efect cum am mai arătat, datorat ing. Stefan Manea, realizatorul Anghiolului după un procedeu original, unic în lume, prin care a devenit posibilă fixarea sărurilor organice de magnezii, pe care organismul le asimilează cu mare ușurință.

Deși, așa cum ne-ați cerut, am inserat în acest capitol și simptomatologia datorată carențelor de magnezii, insistăm, chiar cu riscul de a vă plictisi, asupra obligativității consultării medicului înaintea folosirii oricărui medicament, deci și a Anghiolului. Căci, dacă tremurăturile sau tulburările psihice, să zicem, pot fi cauzate de lipsa magneziului, ele pot fi, foarte bine, datorate cu totul altei carențe sau maladiei, pe care numai medicul o poate diagnostica în mod corect.

Emil Vernescu din București este alergic. Domnia sa întreabă dacă în acest caz poate folosi Anghiolul.

Răspunsul, afirmativ, vă informează că prin acțiunea de stimulare a funcției antitoxice a ficatului, Anghiolul creează posibilitatea obținerii de rezultate chiar și în cazurile de boli alergice — stări anafilactice, urticarii, stări migrenoase, alergii alimentare și orice alte manifestări alergice pe fond hepatic.

Nodumeriți, derutați chiar

de prezența în farmacii a două feluri de Anghiol, la prețuri diferite, produse de două firme diferite — HOFIGAL și BIOFARM — mulți cititori ne întreabă care sînt deosebiriile dintre ele.

Nu este vorba de nici un fel de deosebiri de structură sau acțiune terapeutică; din punct de vedere al principiului activ, deci al calității, nu este nici o diferență. Singurul fapt care le deosebete este modul de condiționare a produsului. Biofarm-ul folosește pentru condiționare zaharuri ce lipsește la produsul realizat de Hofigal, fapt ce face ca acesta din urmă să poată fi folosit și de către diabetici.

Aceeași întrebare și în ceea ce privește prezența în farmacii a produsului străin Cinarol al cărui preț impresionant ar trebui să presupună și calitate net superioară Anghiolului. În fapt, nu există nici o deosebire între cele două medicamente în ceea ce privește linia principului activ pe care îl conțin. Mai exact, nimic din ceea ce se găsește în Cinarol nu lipsește Anghiolului, ci, dimpotrivă, Anghiolul conține, în plus, sărurile de magnezii.

Vă reamintim, că la reprezentanța firmei, din strada Sevastopol nr. 14, puteți comanda Anghiol, la preț de numai 75 lei flaconul de 20 de comprimate în loc de 95 cu cît se vinde Anghiolul firmei Hofigal în farmacii.

R. MANOLESCU ■

EX-REGINA

De obicei, discursurile ambasadorilor la televizor cu ocazia zilei naționale a țărilor pe care le reprezintă sînt convenționale, greu de urmărit, descriind în culori roz-bombon relațiile dintre statele respective și noi.

Sînt un bun prilej pentru a schimba canalul sau pentru a închide televizorul.

Uneori, însă, se mai întîmplă și minuni și zăbava în fața micului ecran și-e răsplătită.

Așa s-a întîmplat deunăzi, cînd a vorbit ambasadorul Olandei la București. De fapt, și-a citit discursul într-o românească aproximativă, dar strădania domniei-sale de a-și comunica fără intermediar gîndurile merită toată lauda.

Nu din pricina acestui fapt n-am închis televizorul.

De-abia a început să cuvinteze și distinsul diplomat s-a referit la prețiosul timp al Televiziunii române de care nu vrea să abuzeze.

O fi doar o formulă de politețe, mi-am spus, nu poate fi vorba de nici o ironie; dar să auzim ce mai zice.

N-a trecut mult și ne-a explicat prezența sa pe micul ecran; ea era prilejuită de aniversarea zilei naționale a Olandei, care este și ziua de naștere a ex-reginei Olandei.

Prefixul „ex” m-a făcut să tresar, mai ales fiind el folosit în context regal.

„E o noțiune pe care o cunosc și olandezii, dar într-un cu totul alt sens”, ne-a explicat pedant dinsul. Ex-regina Iuliana — de fapt, regina Iuliana, fiindcă nimeni nu-i poate răpi acest titlu —, deci, regina Iuliana a încredințat tronul fiicei sale, în urmă cu un număr de ani. Ziua națională a Olandei a continuat să fie însă ziua de naștere a reginei mamă, mai ales că ea cade primăvara și deci sînt condiții meteorologice mai bune pentru festivități.

În final, ambasadorul a salutat democratizarea tot mai accentuată a Televiziunii române care a oferit cu generozitate patru minute și jumătate de prezență la televizor și unor sportivi olandezi și unui compatriot de-al lor diplomat.

Ei bine, chiar dacă au fost patru minute și jumătate ele au reușit să ne întipărească în memorie imaginea domnului C.F. Stork.

GEORGE ARION ■

ZONA DE TANDRETE

MEGAMIX

ÎN NIRVANA

● ROD STEWART lansează luna aceasta un nou disc în onoarea lui Freddie Mercury, extras de pe albumul „Vagabond Heart” și intitulat „Broken Arrow”. În varianta single, discul conține succesorul lui Elton John, „Your Song” iar pe compact disc mai apar „Mandoline Wind” și „The First Cut Is The Deepest”.

● Iată „cartea de identitate” a celui care a fost Freddie Mercury: — nume: Frederick Bulsara, — data și locul nașterii: 5 septembrie 1946, Zanzibar, — școala: a studiat la St. Peter's Boarding School din Bombay, India, — prima slujbă: a vinut confecții la Kensington Market, — primul spectacol: la 14 ani cu trupa școlii, „The Hectics”, — muzica preferată: „Tears For Fears” și Aretha Franklin. Îi plăcea și opera, în special cîntăreața Montserrat Caballé. Artiștii săi preferați mai erau: J.M. Hendrix, John Lennon, Rod Stewart, Elton John, — momentul cel mai greu din cariera sa: cînd a trebuit să suspende spectacolul de la Suncity din Africa de Sud, pentru că își pierduse total vocea, — momentul său artistic cel mai bun: la spectacolul „Live Aid”, — momentul cel mai înspăimîntător: primul său zbor cu elicopterul, în 1982, și atunci cînd, după un concert, doi fani erau gata să îl sugrume, încercînd să-i smulgă eșarfa de la gît, — nu suporta: pînă la urmă și oamenii zgomotoși.

● NIRVANA sînt acuzați de... Nirvana. Adevărul este că în dosarele muzicii rock apare înregistrată, la anul 1967, o trupă de rock psychedelic, sub numele de „Nirvana”, care a semnat la vremea aceea un contract cu casa Island și chiar a părăsînt în Top 40 cu cîntecul „Rainbow Chase”. Și cam atît. De atunci nu s-a mai știut nimic. Cu toate acestea ei pretind acum că numele le aparține în exclusivitate și au anunțat că vor lupta pe căi legale pentru a dovedi aceasta. Pentru actualii Nirvana nu este pentru prima oară cînd se întîmplă așa ceva. Anul trecut, în toamnă, după apariția albumului „Nevermind”, o trupă obscură din Los Angeles a cerut despăgubiri substanțiale pe motiv că Nirvana sînt ei.

● Davada „Dee” Presley, mama vitregă a lui Elvis, dezvăluie fapte uluitoare, în cartea sa „The Intimate Life And Death of Elvis”: marele rege al rock'n roll-ului avea relații incestuoase cu mama sa Gladys. Se pare că faptul era cunoscut în cercul intim al vedetei. Iată ce spune tatăl său, Vernon Presley: „Elvis și Gladys au dormit în același pat și se iubeau, în sensul biblic. Pe atunci el avea 17 ani și cînd l-am întrebat, mi-a mărturisit: literalmente s-a culcat cu mama sa”.

MIRCEA ZANE ■

Miruna
Boruzescu
la București

„Time is money!”

„Cameristele”, „Urișul munților”, „Revizorul”... „Neînfricții”, „Felix și Otilia”, „Un august în Găcări”... Gina Ionescu, Lucian Pintilie, Liviu Ciulei, Iulian Mihu, Mircea Verou, Dan Pița, Alexandru Tatos, Radu Gabrea... Un număr de spectacole de teatru, câteva filme, întîlnirea cu regizori de marcă, o perioadă scurtă de timp... Suficient pentru două talente de excepție — Miruna și Radu Boruzescu — spre a nu fi uitați de lumea de teatru din România, chiar după 19 ani de absență.

— Așadar, Miruna Boruzescu din nou în țară. De ce fără soțul tău?

— Radu lucrează la un spectacol pentru Festivalul de la Lyon. În ceea ce mă privește, pentru moment sînt liberă. A fost vorba de un proiect cu Liviu Ciulei la Washington, dar a căzut din lipsă de bani. Rămîne să lucrăm din nou împreună în 1993 — „Cosi fan tutte” la Köln.

— Aș vrea să ne întoarcem puțin în trecut.

— Noi am plecat în septembrie 1973 la Paris, cu Lucian Pintilie. Era vorba de un spectacol cu „Turandot”, iar Jacques Lang — actualul ministru al Culturii și învățămîntului din Franța a fost nevoit să forțeze puțin nota pentru ca noi să avem pașapoarte. Cînd am sfîr-

șit spectacolul am vrut să ne întoarcem acasă, dar am primit o ofertă de la Amsterdam. Era vorba de finalul unui film american, a cărei ultimă parte își desfășura acțiunea în Europa. De acolo, ne-a solicitat Petrică Ionescu — unul dintre celebrii regizori români care lucrează în străinătate — și ne-am întors la Paris pentru două spectacole de operă. În acest răstimp a revenit Lucian Pintilie. Am lucrat și cu o serie de regizori francezi, dar ceea ce considerăm noi mai important, am realizat cu Pintilie, Perioada aceea am petrecut-o, în bună măsură, în „Théâtre de la Ville”.

— Film ați mai făcut?

— Doar unul cu Radu Gabrea în Portugalia. Eu am mai lucrat la o poveste despre țigani. În Franța, ca scenograf de teatru, ești ca într-un sertar.

Foarte greu ajuungi în cinema. Cum noi am lucrat primii ani în teatru, sîntem considerați decoratori și costumieri de teatru. Apoi, după '80, am început să circulăm foarte mult în lume: Cardiff, Minneapolis, Washington, Florența... Au fost cîte două-trei spectacole pe stagiune. Atunci ne-am întîlnit și cu Liviu Ciulei. Uite, așa a trecut timpul!...

— Liviu Ciulei — ca și Lucian Pintilie, de altfel — sînt din nou în România. De ce n-ați lucra și aici împreună?

— Pentru că nu m-a solicitat! A vrut să formeze o echipă cu oameni de aici, să facă un spectacol românesc și sînt mulți scenografi și creatori de costume talentați în România. N-aș putea spune că-i cunosc, pentru că n-am văzut de ani de zile un spectacol făcut în România, cu excepția montării lui Al. Toculescu cu „Othello”, care s-a prezentat la Paris, la „Odéon”. Mi-au plăcut foarte mult costumele Lici Mantoc. Acum am fost la „Visul unei nopți de vară” al lui Ciulei și mi-a plăcut foarte mult. Vreau neapărat să văd spectacolul lui Andrei Șerban „Livada cu vișni” și sînt foarte curioasă cum arată costumele Doinei Levintă. Din păcate, stau foarte puțin în România.

— Dar v-ați gîndit să lucrați aici?

— După Revoluție, cînd ne-am întors pentru prima dată în țară, ne-am spus că e normal ca oamenii de teatru care au trăit aici să fie lăsați să se exprime ei. Acum, Radu pregătește un scenariu și vrea să facă și regia filmului — un film despre experiențele lui de aici, cînd a revenit după Revoluție. Va fi un film cu echipă și actori români, în care există și o parte de producție franceză, fiind vorba mai mult de un ajutor financiar.

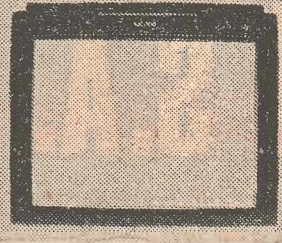
— Presupun că vei semna costumele.

— Da, dar fiind un film contemporan, n-am mare lucru de făcut. Sigur că aș vrea să lucrez în România, dacă aici lucrurile ar fi normale adică dacă s-ar respecta termenele. Toate proiectele care mi s-au propus au fost atît de vagi ca perioada de timp, încît o programare — ținînd cont și de ceea ce am de făcut în Franța — pare imposibilă. De exemplu, Lucian Pintilie a spus că începem în septembrie, un film, iar el nu a terminat nici ce avea de făcut înainte. În teatru, Vlad Mugur m-a întrebat dacă vreau să lucrez cu el și am spus da. A fixat o dată, apoi a fixat altă dată... S-a terminat! În Occident termenele sînt fixe și respectate. Trebuie să supraviețuiești și ca să supraviețuiești, nu-ți poți permite imprecizia care domnește aici. În România un proiect durează ani... Nu se poate! Time is money!

LIANA TATOS ■

Televiziune

Săptămîna de gală

Fără exagerări, la Televiziune se derulează o săptămîna plină de evenimente care, bănuiesc, va ține pe mulți în fața micului ecran.

Speranțe și certitudini

Cum poate fi etichetat un festival? O înmănușare de speranțe și certitudini, nu-i așa? Miercuri va începe „Festivalul internațional — București '92”. Pînă sîmbătă, vom urmări seară de seară concursul de creație, dar și recitalurile unor celebriități ale genului: La Toya Jackson, Bonnie Tyler, Sidney Youngblood. Festivalul, purtînd girul numelui unui bine cunoscut realizator — Titus Munteanu — se va încheia duminică seară cu Gala laureaților, moment în care doar cîteva speranțe se vor transforma în certitudine.

Un regal pentru iubitorii sportului

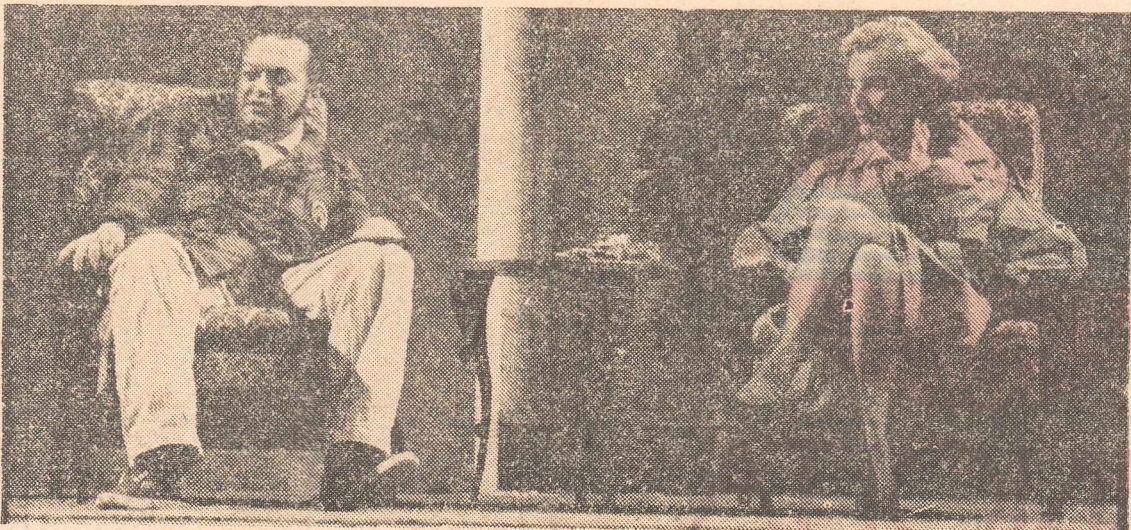
Iubitorii sportului vor fi, cu adevărat, răsfățați. Pe tot parcursul săptămîinii se vor transmite direct de la Praga meciurile Campionatului mondial de hochei. Și, cum mulți gîdesc că fără fotbal emisiunile de sport nu au nici un haz, am reținut din programul oferit de TV ziua de miercuri, cu două meciuri: România — Insulele Feroe, la orele 18,50 și Finala Cupei Cupelor — transmisiune directă de la Lisabona — în jurul orei 21. Cei mai împătimiti suporterii dintre suporterii — rapidiști — dacă nu vor fi pe stadion, vor putea striga „Hai, Rapidul!” și în fața micului ecran, la meciul Dinamo — Rapid de sîmbătă, 2 mai, ora 16,55.

O premieră absolută

Începînd cu această săptămîna, vom putea deschide televizorul de marți pînă vineri la ora 7 dimineața. În premieră absolută, transmiterea programului Televiziunii Naționale din Republica Moldova, va cuprinde „Tele-Național”, program de actualități, emisiuni culturale, filme artistice, desene animate și deja cunoscutul „Mesager”. Conform programului stabilit, Televiziunea Română va prelua emisiunile din Republica Moldova și seara, pe programul II, între orele 20,45 și 21,30.

Cu ochii... pe 4

În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, emisiunea ce se dorește marele eveniment la Televiziune: „Toți pentru I / 4 pentru

TEATRU

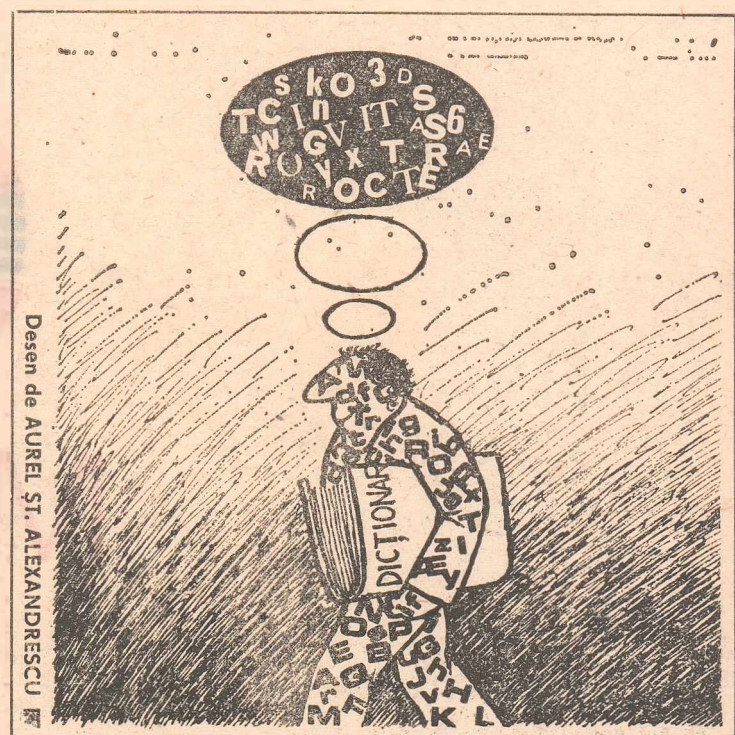
FRANȚUZEȘTE FĂRĂ PROFESOR LA ORADEA

Nu de multă vreme, trupa de teatru „Basile Valentin” de la Teatrul municipal din orașul **Bourg-en-Bresse** din Franța a prezentat spectacolul cu piesa „**LE RETOUR**” („**INTOARCEREA**”) de Harold Pinter în regia lui Claude Lesko pe scena teatrului orădean și avînd următoarea distribuție: Max (Abbes Farauon), Lenny (Dominique Ferrier), Sam (Pierre Tarrare), Joey (Frédéric Bouraly), Teddy (Claude Lesko) și Ruth (Marie-Christine Adam).

Piesa a fost urmărită cu interes de o sală plină de spectatori, buni cunoscători ai limbii franceze care, după aplauzele datorite din belșug au pus întrebări îndrăgitelor oaspeți.

Multi au considerat recentul spectacol drept un semn de bun augur pentru Festivalul international de teatru scurt care se va desăşura anul viitor la Oradea.

PAȘCU BALACI

Cronica momentului

Un mic maestru: Constantin Gheorghe

Constantin Gheorghe impune, prin pictura sa, defini-
cului maestru" contemporan. El este reprezentantul
unei categorii foarte cuprinzătoare de artiști ce trăiesc
tată nu în relație cu alte categorii, ci în datele reale a
stătuirii sale și, de aici mai departe, din perspectiva un
de performer. Exact ca în veacul de aur al micilor ma-
europeni, pictorul de gen de azi are un număr de teme
precizat, un vizavi cu publicul în termeni foarte limpi
mai presus de orice, întotdeauna de a nu angaja nimeni
lucrări pe care nu le poate încheia. Nu-i poți cere în-
stantin Gheorghe să picteze altceva. Astfel ai alternativă
alege, dintr-o producție relativ bogată, piesele cele mai
El nu pictează „peisaje”, ci vedeți din direcții diferite
când în cînd, cu stări de spirit diferite ale unui unit pe
cîmpie riposă, cu zăpada spulberată din locurile accidentate
cu o vegetație sărăcă, mercur același capăt de lume pur
de oameni și parcă și de Dumnezeu. Ce cauze îl duc
artist, spre un asemenea motiv rar e un mister. Că
Gheorghe imaginează un orizont înșingurat, fracturat și
Performanța — fiindcă e vorba în toate privințele, de

Misiunea înfierilor

Se pare că cinematografia mondială e bintuită de o adevărată slăbiciune pentru ingeri. În orice caz, studiourile din Hong-Kong o dovedesc cu filme ce vin unul după altul. Abia isprăviți „Ingerii justițiar“, o nouă producție — „Misiunea ingerilor“, realizată de aceeași echipă — Yale Leung și Godfrey Ho. Cum totul este, mai ales în cinema o chestie de bani, se vede că publicul de pe mapamond adoră poliștii cu chip de ingeri, ce nu se dau înături de la bătaii spectaculoase, firește, spre a-și îndeplini „misiunea“ prin care fac să dispară bandele de răufăcători.

Lupu! (înăr

Chiar dacă n-ați văzut producția americană „A fi sau a nu fi lup”, n-ați pierdut cine știe ce. Continuarea sa — „Lupul tânăr” se păstrează în aceeași tematică. Protagonistul — Jason Bateman — vă va uimi cu înșușirea sa, moștenită de la prima serie, de a deveni om-lup, trecînd — în această dublă ipostază — prin tot soiul de aventuri.

Cristian Topescu

Mihai Tatuliçi

Carmen Bendovski

Marina Alinașan

toți. **Mihai Tatulici**, pe care l-am întrerupt din proiectarea „Scaunului electric“, s-a zbatut puțin între tentația de „a-și vinde marfa“ și dorința de tăcere, spre a veni cu marea surpriză. Sigur că a cedat primei dorințe!

„Începem o aventură de care noi înşine sîntem îngrozîti. Noi, cei 4: Cristian Topescu, Cîrmen Bendovschi, Marius Almăşan şi cu mine. Dacă nu reuşim, ne frîngem gîtul, pentru că a fost o puternică opoziţie din partea celor care nu vor schimbări în Televiziune. Este o formulă de magazin de tip occidental, în care echipa lucrează într-un sistem cu totul nou pentru televiziunea noastră.

tră și pe care l-am preluat de la EMC, BBC și ZDF. Cei patru nu mai sînt realizatori, ci „moderatori”, stăpîni absoluți a ceea ce urmează să se deruleze pe parcursul a 5 ore de emisie. Dorim ca simbăta să redevină o zi aparte în viața noastră de... telespectatori și pentru asta vom încerca să prezentăm absolut tot ceea ce ar putea interesa: muzică, sport, concursuri, actualități, documentare, film, modă, ciné-verituri, prognoză politică, viață mondenă. Pentru prima emisiune pregătim scaunul „fierbinte”, pe care vor fi așezate personalități ale vieții noastre. La primul neadevăr rostit, scaunul se încălzește pînă la 150 grade

Celsius, făcându-l pe cel așezat să sară... ars. Invitatul numărul 1 este dl. Răzvan Theodorescu. Eu l-am anunțat!

Apoi, fiindcă s-a nimerit ca emisiunea să coincidă cu ziua de naștere a lui Ion Țiriac, vom stabili legătura cu Monte Carlo, să vedem cum și-o sărbătorește. Va fi o surpriză, nu doar pentru telespectatori, ci și pentru Țiriac. Haha, n-are ce i-am pregătit! Veți vedea!"

Mihai Tatuleci a mai promis multe altele, dar ne-am gindit că n-ar fi frumos să vă povestim noi emisiunea. Vom trăi și vom vedea! În orice caz, toți vom fi cu ochii... pe 4.

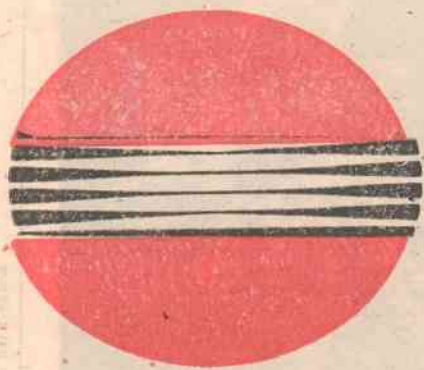
**Grupaj realizat de
LIANA TATOS**

unui îndărătnic — constă în aceea că artistul izbutește să realizeze un
insolitul familiar și dezagreabilul fermecător. Cine ca să nu fie
peisaj o stare de spirit, are acum cel mai potrivit prilej să-și
recenta sa expoziție de la „Orizont”. Gheorghe Constantin
prezentat, de fapt, nu o serie de înfățișări ale motivului
ferat (sau, mai bine zis, conceput de el) ci producerea unui
atelier specializat. Constantin Gheorghe ne arată cum trebuie
procedat pentru a atinge desăvârșirea în date fixe. Miul mae-
tru e un fel de prestidigitator al sevelutului. De aceea ne
are imitatori, de aceea nu face școală. E cazul unui model
calibrat pentru doar cîteva acțiuni artistice, dar bine stăpînit.
Pe lângă aceste peisaje, care nu trebuie semnate pentru că
ști cine-i autorul, Constantin Gheorghe mai pictează fer-
de regulă cule albe, cu plasticitatea lor atît de ațîțitoare
— și un tip neobișnuit de feminitate în cadrul unei galerii care
putea chema „de portrete mondene”. E o preocupare frum-
rioasă la un peisajist al austerului, care se explică tot prin
dinamica atelierului de mic maestru. Pictorul specializat e in-
diferent la stimulii jumii reale. Lumea pictată de el e o pro-
iecție în permanentă ameliorare. Cele mai reușite tablouri sint
și cel mai puțin „realiste”. Sint reușite ori desăvârșite în lă-
țelul urmărit nu față cu realitatea imediată. Deocînd
tre pictorii de gen de azi și cei de odinioară nu e la mîna
deși mijloacele se înțelege că au evoluat în sensul simplificării
Deosebirea majoră e la ideal. Micii maeștri moderni au con-
ducta de poezi lirici și telul lor suprem e lirismul.

Constantin Gheorghe are colecționari statonici și o multime de simpatizanți între altele și pentru faptul că un colecționar e întotdeauna sensibil la performanță, nu importă în ce sferă de interese plastice se produce aceasta.

TUDOR OCTAVIAN

MINOLTA

LA

DISPOZIȚIA DUMNEAVOASTRĂ

ORIGINALA

Copiatoare, Telefax și Imprimante Laser
la "Computers and Electronics Romania Fair and Conference"
11-15 Mai 1992 - Sala Polivalentă - stand 416

Ceasornicul îndreptat

Medici și chelneri

Chiar dacă prestațiile lor sînt diferite, în România, medicii și chelnerii prezintă sumedenie de asemănări frapante, datorită intereselor frățești și unui trecut glorios. Curios că, pînă în prezent, nu s-a constituit un sindicat medico-alimentar.

Prima trăsătură comună: starea materială prosperă. Și unii și alții primesc fără să ceară, potrivit unor rînduiri tainice ale societății românești. Bacșișul și plicul cu bani se constituie în

reguli de fier. Nesocotirea lor se lasă cu pedepse aspre. Cele mai blînde sînt: o friptură arsă, sau o masea extrasă fără anestezie. După abateri repetate, se poate ajunge pînă la scoaterea din local (a clientului) și anularea permisului de conducere pe motive medicale. Nu e de joacă.

Alt semn de recunoaștere: amîndoi au traversat cu bine dictatura proletariatului. N-a fost medic sau ospătar care să rabde de foame. Nici de frig. La pungă plină, caloriferele, fe-

meile, milițianul, ministrul, cîrnatul, primul secretar radiază de căldură și bunăvoință. Burta și sănătatea cad în zona apolitică a relațiilor sociale.

Similitudini duloase conferă și traiul domestic. Numai în locuințele personalului medico-alimentar se găsesc la orice oră băuturi și țigări străine, iar frigiderul geme de colesterol în variate ipostaze. În România, lăcele negre, coniacul franțuzesc, burta de crap nu s-au consumat în familie, ci s-au păstrat

pentru caz de boală. Iar dacă ceausismul ar fi ținut pînă în anul 2000, ultimele vrăbioare și cotele le-ar fi mîncat tot chelnerii și medicii la masa de prohod a poporului român.

Sub vechiul regim, pușcărie a făcut țărapul prins cu o traistă de porumb, niciodată chirurgul ce a luat zece mii pe o operație.

Am putea spune, deci, că, vreme de 45 de ani, medicina și alimentația publică au reprezentat cea de-a treia putere în stat. După revoluție, locul acesta a fost ocupat de ziariști. Aceștia nu au frigiderule pline, dar se mîncea între ei. În același timp, viața omului în alb (medic, chelner, frizer și măcelar) s-a complicat în mod nedorit. Mărfurile de import, privatizarea, concurența au stricat o piață făcută. Inițiativa particulară subminează bunăstarea zecilor de gestionari, ospătari, șefi de unitate, obișnuți să-și ia, la cîntar, porția lunară. În dispensare

și policlinici, altă tragedie. Cabinetele particulare amenință lînistea medicilor de rețete și fol de trimitere. Interniști apatici, oculiști miopi, dentisti pregătiți să-ți scoată maseaua cu limba cu tot (dar cu clientelă asigurată din oficiu) sînt nevoiți să intre în competiție cu noii vînători de pacienți.

Cunosc un generalist cu tarife fixe: 100 lei o palpăre de ficat, 150 lei tuseul de prostată (spor de toxicitate), 25% reducere pentru tratamente în grup. „Ne așteaptă zile grele, mi-a spus deunăzi. Privatizarea va lăsa fără pîine (și cafea) mii de medici de circă. Presa trebuie să le sară în ajutor”. Apoi m-a consultat pe gratis, dăruindu-mi la plecare un pachet de Kent. Sînt primul cetățean român care primește ciubuc de la un doctor. Trăim vremuri revoluționare!

LIVIU TIMBUS

Campionatul și-a pierdut sarea și piperul

Cind rîndurile de față, scrise imediat după încheierea etapei a 26-a, vor ajunge la îndemîna cititorului, meciul cu Insulele Feroe, cel care va da semnalul pentru lungul drum spre turneul final din SUA, va fi ca și început. La ce bun, deci un comentariu despre cele două etape de dinainte și după Paști? Am fi tentați, cu alte cuvinte, să ne oprim numai și numai asupra meciului internațional. Dar parcă tot ar mai fi ceva de spus și despre campionatul nostru. La vîrf, acolo unde se împart laurii, lupta e ca și încheiată. Dinamo este în continuare neînvinsă și nu prea vedem cine îi va administra prima bătăie în acest campionat. Cel de-al doilea loc este și el ca adjudecat. Steaua avînd șansa dublă de a participa în toamnă fie în Cupa UEFA, fie în Cupa Cupelor. Înscutate sînt lucrurile în ceea ce privește cele două locuri pentru UEFA. Candidate aproape sigure, Universitatea Craiova și F.C. Ploiești. Dar un cuvînt de spus îl vor avea, desigur, Electroputere și Politehnica Timișoara. Dacă ar fi să privim nu doar spre configurația totală a clasamentului, ci și mai ales la clasamentul

adevărului, cea mai îndreptățită pentru ocuparea unuia din cele două locuri pare să fie Electroputere, care are un +3 extrem de valoros, mai ales dacă „micii craioveni” vor mai ciupi pe undeva 2-3 puncte. În rest, pînă spre locurile retrogradante, liniște și pace, o resemnare colorată doar de surprinzătoarele fluctuații ale Gloriei Bistrița, ba chiar și ale Daciei Unirea Brăila. În ceea ce privește echipele care vor părăsi prima scenă fotbalistică, acestea sînt, fără nici un dubiu, exact cele pe care le numeam cu aproximativ 3-4 săptămîni în urmă: Corvinul, ASA Electromureș și F.C. Argeș. S-au desprins, din imediata lor apropiere, prin cîteva rezultate spectaculoase, Sportul studențesc și, mai recent, F.C. Bacău. Gurile rele ar putea invoca tot felul de aranjamente, dar nimeni n-a adus, deocamdată, nici o probă. Nu-i vorbă că, pînă la sfîrșitul acestui campionat, intrat deja în umbră, pentru că îi lipsește sarea și piperul, adică posibilele răsturnări atît la vîrf, cit și la subsol, se mai pot întîmpla unele lucruri, cam de genul celor care au început să apară în divizia secundă, unde pentru un

meci, cel dintre Unirea Alba Iulia și UTA, s-a pus la bătaie o căruță de bani. Să avem, deci, răbdare și tutun, că vom auzi multe și mărunte despre adevărata față a fotbalului nostru condus, în continuare, de cei care-și făceau de cap și înainte vreme.

Să încheiem, așa cum e și normal, cu cîteva succinte considerații cu privire la meciul cu Insulele Feroe. Unii spun că singurul lucru care contează ar fi scorul. Alții spun că feroezii sînt al naibii de buni la angajament și că au o apărare extrem de hotărîtă. Alții nu uita să precizeze că primul meci al grupei, cel dintre Belgia și Cipru, s-a încheiat doar cu 1-0 pentru belgieni. Alții afirmă că partida cu nordicii este doar un fel de pregătire pentru cel de-al doilea meci, cu Țara Galilor. După cum se vede, o sumedenie de opinii, mai mult sau mai puțin contradictorii. Cert este doar că balonul e rotund și se poate întîmpla orice. Dar tot atît de cert este că „statul major” al Naționalei și-a luat toate măsurile pentru ca primul pas spre SUA să fie făcut cu dreptul. Așa să fie!

VICTOR NIȚĂ

Viața în B

AUTOBUZUL A PIERDUT AUTOBUZUL SPRE DIVIZIA A
• UTA DIN NOU ÎN FRUNTE • „U” CLUJ ARE U AVANS DE DOUĂ PUNCTE

În A campioana este cunoscută, iar cele trei retrogradabile s-au profilat de pe acum, în timp ce în B viața continuă să fie complicată.

SERIA I: Autobuzul, deși a avut trei meciuri consecutive în Capitală, nu a obținut decît două puncte, micșorîndu-și, se pare iremediabil șansele de promovare în A. Progresul a scos 6 puncte din 6, iar Gloria CFR doar 5. Gălățenii conduc în clasament, dar la adevăr „boncherii” din dr. Stăicovici

au un punct în plus. Deci și în această serie lupta se va duce în doi, dacă nu vor interveni cine știe ce miraculoase răsturnări de situații. Dar iată cum arată în prezent clasamentul: 1. Gloria CFR 37 (cl. adevăratul +9); 2. Progresul 38 (+10); 3. Autobuzul 34 (+6); Callatis 33 (+5).

SERIA a II-a: U.T.A. s-a distanțat la două puncte de Unirea Alba-Iulia, dar are un golaveraj inferior și orice defecțiune o poate arunca pe locul 2.

Centura de aur

Pentru Marcel Bereșoale, cîștigător al centurii de aur la categoria semigrea (81 kg), cel mai prețios trofeu este, totuși, familia

Otilia Badescu:

„Îmi doresc o locuință în România”

— Otilia Bădescu, sinteti fără îndoială, la ora actuală, numărul 1 în tenisul de masă românesc și ați cîștigat puncte prețioase și în clasamentul european. Pe cînd un titlu și la simplu?

— Dacă mă credeți, cel mai normal era să se întîmple la C.E. de la Stuttgart. Pentru că tragerea la sorți a fost de partea mea. Dar rezultatele mele cele mai bune le-am obținut cînd sortii au fost potrivnici. Așa a fost în proba pe echipe, unde am nimerit în grupa cea mai grea, din care s-au ales, de altfel, și finalistele.

— Și totuși, cum a fost la simplu?

— Este o amărăciune pentru că simplul era obiectivul meu numărul 1. Înfîngerea mea, încă în 16-zecimile probei de

simplu poate părea inexplicabilă. S-au adunat și oboseala și replica neașteptat de bună a adversarei și poate faptul că am considerat acest meci, ca destul de ușor. Speram la o medalie, aveam de apărut o poziție. De data aceasta am cîștigat două medalii de aur, dar nu și la individual.

— Care dintre medaliiile de aur te bucură mai tare?

— Cea din proba pe echipe. Și nu neapărat din cauza faptului că a fost vorba de culorile naționale. De această dată atmosfera dintre noi a fost excelentă, toată lumea era cu noi. Interesul și dăruirea față de proba pe echipe au fost maxime.

— Ai avut emoții în finala pe echipe?

— Da, în primul meci, pe care l-am cîștigat pe mîchie de cuțit, cu 2-1 (-19, 27, 25)!

— La dublu mixt v-ați gîndit de la început la aur?

— Călin Creangă mi-a spus înainte de primul meci, că nu nici nu se poate gîndi la altceva. A fost tot timpul optimist, un tonic! Firește, am avut și momente cînd puteam să pierdem, și nu numai aurul.

— Lucrați cu un antrenor chinez, așa cum îți doreai acum un an?

— M-am pregătit în continuare singură, ceea ce nu este foarte ușor, dar asta este. Un antrenor chinez va veni la clubul Juroku Bank, unde joc și eu, probabil în luna mai.

— Este remarcabil ce a ieșit din munca ta. Cum ai reușit, de exemplu, să ajungi la con-

SALVAȚI SPORTUL!

Cristian Gatu

Despre profesionalism (II)

Marea majoritate a președinților de cluburi au condiționat trecerea la profesionalism de intrarea în posesia stadioanelor de fotbal cu titlu de proprietar. Există circa 15 000 de baze sportive în țară, toate în proprietate de stat și toate în administrarea unor ministere, prefecturi sau primării. Conform unei recente hotărîri de guvern, M.T.S. urmează să nominalizeze bazele sportive de interes național, ele trecînd în proprietatea acestui minister. M.T.S. nu are, evident, forța materială să le întrețină pe toate și va transfera titlul de proprietar sau administrarea și exploatarea pe termen lung unor cluburi sau altor organizații. Lucrul acesta se va aplica automat și în fotbal. Stadioanele construite numai pentru fotbal vor fi trecute cluburilor de fotbal. Acolo unde aceste stadioane mai au, în perimetrul lor piste de atletism sau săli de sport, acestea vor trebui folosite în continuare de categoriile respective de sportivi. Cînd un club de fotbal devine proprietar sau administrator al unui stadion el nu are voie să suspende activitatea celorlalte ramuri sportive, cum s-a întîmplat, din păcate, în ultima vreme. În interiorul stadionului din Piatra-Neamț, sub una dintre tribune există o sală de atletism sau mai bine zis există, pentru că acum este folosită ca depozit pentru un agent economic. Evident că nu vom lăsa ca lucrurile să meargă în felul acesta, inclusiv la Piatra-Neamț. Este adevărat că bazele sportive au fost construite de „întregul popor”, după cum s-a afirmat la aceeași adunare, dar să nu se uite că în acest timp sînt și atleți și luptători și boxeri ș.a.m.d. nu numai fotbaliști.

În privința echipamentului sportiv, lucru discutat cu deosebire la adunarea generală a Federației de Atletism, se știe că avem probleme, atît la calitate cit și la cantitate. Ce mai apare din import se vinde la preturi aproape inaccesibile și pentru sportivii de performanță și pentru ceilalți amatori de sport, în general. Recent am intrat în discuții cu o firmă germană, producătoare de echipament sportiv. Este vorba de firma Patrick, venită să testeze piața română. Departamentul Sport i-a propus să intre în colaborare cu firme românești de profil, care să ajungă să fabrice o serie de produse în numele lor, cu condiția ca prețurile să fie mai omeneste. E ceea ce vrem să facem, și cu alte companii puternice. Avem un contract cu firma Adidas, sponsorul nostru în ultimul ciclu olimpic și dorim să semnăm un altul, valabil începînd de anul viitor mergînd pe varianta producerii în țară a echipamentelor Adidas. Va fi un avantaj și pentru societățile comerciale respective, care își vor putea extinde producția și capacitatea tehnică, dar avantajul cel mare va fi, evident, pentru sport, căruia i se va putea asigura echipamentul atît de necesar.

Clubul tricolorilor

Ceea ce trebuia să se întîmple s-a întîmplat: s-a născut CLUBUL TRICOLORILOR. I-dacă, extrem de generoasă, i-a aparținut ziarului Timorețului Liber. Au subscris Federația Română de Fotbal și Radioteleviziunea Română. Dar cel mai important lucru e că au subscris sute și sute de iubitori ai fotbalului. Prin CLUBUL TRICOLORILOR, ale cărui întruniri

vor avea loc de fiecare dată a-punci cînd e necesar, iubitorii de fotbal vor ști totul despre echipa națională, despre componenții ei, despre antrenorii ei, despre ce e nou și ce e vechi la F.R.F. Cu alte cuvinte CLUBUL TRICOLORILOR va fi suna cea mai autorizată despre viața de zi cu zi a fotbalului românesc. Nu-i putem altceva dori decît viață lungă și spornică.

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

LUPTE. Comportare meritorie a reprezentanților noștri la Campionatele Europene care s-au disputat recent la Copenhaga („greco-romane”) și Kaposvar — Ungaria („libere”). Astfel, în întrecerile din capitala daneză, la categoria 74 kg, Mircea Constantin și-a ad-

judecat medalia de aur, iar Iluță Dăscălescu (48 kg), Marian Sandu (57 kg) și Ion Grigoras (130 kg) — pe cele de argint. România ocupînd poziția a treia în clasamentul pe națiuni. De asemenea, la competiția din țara vecină, Romică Rașovan a cucerit medalia de aur la categoria 48 kg, iar Constantin Cor-

duneanu (52 kg) — medalie de argint.

BASCHET. Învîngătoare, în „dubla” de la Cluj (82-59 și 75-62) în disputa cu Dinamo București, din finala campionatului național masculin, Universitatea FIMARO nu a cedat decît o singură dată (cu 87-74) în „dubla” din sala „Dinamo”, iar prin victoria cu 75-65 din cea de-a patra partidă a intrat (în premieră) în posesia titlului. În „finala mică”, în care s-au întîlnit C.S.U. Balanta Sibiu și Steaua București: 109-100 și 82-77, după ce sibienii cîștigaseră prima partidă din Capitală (cu 108-96) și o pierduseră pe cea de-a doua (cu 132-90), ei au ocupat astfel locul 3 în clasament.

HANDBAL. Masculin: Așa cum se anticipa, Universitatea I.U.G. Craiova a dispus de Hidrotehnica Constanța (cu 30-21), intrînd pentru prima oară în posesia titlului. Întrecînd cu 31-19 pe Politehnica Timișoara, (campiona en titre), H.C. Minaur Baia Mare a ocupat locul 2, în timp ce Steaua, într-un derby de orgoliu, a cedat cu 23-21 în fața lui Dinamo, reprezentantele Capitalei situndu-se pe locurile 3 și respectiv 4. Feminin: În cea de-a 18-a etapă Chimistul Rm. Vilcea (33-21 cu penultima clasată, Rulmentul Brașov) și-a consolidat poziția de lider. Iar Știința Bacău a întrecut cu 30-20 pe Rapid-Mefin București, care a pierdut poziția secundă. (Pompiliu L. Dumitrescu).

„Sînt ca o pisicuță...”

„La urma urmei, totul nu e decît o amarnică neînțelegere” — încearcă Mickey să se explice.

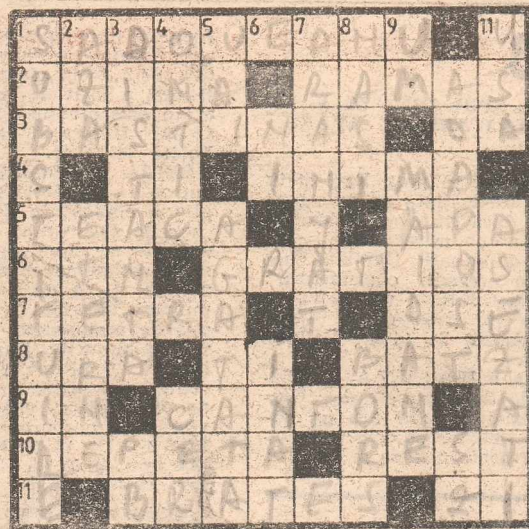
căsnicia părinților săi "s-a desrămnet. Curînd, mama sa s-a recăsătorit și Mickey n-a reușit nici în rîsul capului să se acomodeze cu prezența tatălui vitreg. De cum s-a făcut mai mare, și-a abandonat căminul și s-a lăsat pradă unei viști „pe spate“, în suburbiile pesirite, suprapopulate de

Debarie de a fi o surpriză evoluția sa sportivă a fost spectaculoasă. „Mick-Ţăluşu” n-a putut renunța la box decât în urma unei regretabile comotii, survenite după un meci eșușant. Hotărârea de a se apuca de actorie a fost fulgurătoare. „Într-o zi, fiind de vorbă despre viitor cu un amic proaspăt ieșit de la zdup, m-a străfulgerat o idee: mă duc în New York să mă fac actor!” — continuă Mickey seria rememorărilor. Ulterior, după experiența acumulată la „Actor’s Studio” din New York, Mickey Rourke a primit în 1978 primii săi rol — acela de „pășat” — într-un film de Televiziune. S-a impus rapid, impresionând prin deșăvșit, inventivitate și stil original. „Ce a lăsat până azi

Declinul a început în 1987, din clipa în care a fost gata „A prayer for the dying”, film în care Rourke a interpretat rolul unui extremist irlandez aparținând forțelor IRA. Dozrișta regizorului Sam Goldwin Jr. de a-l transforma pe Mickey într-un al doilea Rambo l-a înfuriat pe Rourke peste măsură. A urmat un alt eșec — cu „Barfly” (1987), alături de Faye Dunaway. Nici unul din filmele de apoi n-au mai avut rezonanța celor de la începuturile carierei. Neobservate s-au perindat și „Francesco”, „Johnny handsome”, „Wild Orchid” sau „Desperate hours”. Ceea ce l-a dărmnat efectiv însă a fost rolul din „Homeboy” (1989), în care a fost nevoit să redevină... boxer! „Mi-au trebuit alțiștia ani să înghit vechile răni, să uit... Mă scufund a-lene și revin la box. Simt cum involuez, cum mă întorc...” — comentează afectat Mickey starea sa de spirit. „Cu toții mă cred demon, însă nu sînt decît o biată pisicuță zău!”

Documentare si prezentare de
CRISTIAN PAVEL ■

DIN LOC IN LOC

ORIZONTAL: 1) Marele nostru povestitor (Mihail; 1880-1961), din a cărui vastă operă

desprindem volumul „Locul unde nu s-a întimplat nimic”. 2) Locul de muncă pentru melaturgisti: — „Ajuns” pe ultimul loc. 3) De prin partea locului — Afirmatie. 4) Tudor Ionescu — Vine la loc, după o spaimă grozavă. 5) Locul incontestabil al sabiei — Loc de scaldă. 6) Imagine toracică... la locul ei (abr.). — Plin de gingășie. 7) Ține locul lui patru în diferite cuvinte compuse — Detășament de salvare-văcuar (abr.). 8) Un sentiment nelocului lui — Un colț de țigă! — Stațiune balneară în nordul Franței. 9) Textilă — Locul „părăsit” dintr-o povestire cu același titlu de Fănuș Neagu. 10) A sta pe loc doi ani într-o clasă — Rămășiță. 11) Poezia contemporană (Vicrona ; n. 1922), autorea volumului de versuri „Locul sub stele” — la locul nopții.

VERTICAL : 1) Acțiunea de a pune pe cineva în locul altuia. 2) Scriitor dramatic spaniol. 3) Atributul unor locuri de veci. 4) Se întinde de la un loc la altul — Petre Beliu. 5) Refector — la existență — Locul presărat cu sticle. 6) Locuri de trecere printre muni — O pădure... pusă la locul ei. 7) Nichel — Discuție... nelalocul ei. 8) Pus la loc cu gust și pricepere. 9) Tin locul-părintilor la comunie — Zeamă acră. 10) Udră Mihail — Locuri virane. 11) Loc sigur — Sandu Zaharia. 12) Loc de trecere — Oamenii la locul lor.

Dictionary : ITN, DSE, BATZ,
AZA, ONTIC, INAT.

ANDREI CIURUNGA

Dezlegarea careului din numărul trecut

Raind florilor : MARGARITA-
REL ; U ; ALBASTRITA ; SG ;
IEF ; BAS ; C ; CAMELIE ;
CIUR ; ARAR ; EUP ; PIA-
TOC ; C ; NOCE ; M ; EA-
BANUTI ; MI ; FLORICICA ;
O ; LEUSOR ; RL ; BA ; U-
NTU ; I ; ABUR ; NICA ; ANE-
MONE ; ACANTE ; CALA .

Adresa: București, sectorul 1,
Piața Presei Libere nr. 1, cod.
71 341. **Telefoane:** 17.50.10,
17.60.20 (cu intercalare de ma-
ios)

Cont (lei) - 40.72.30.110.496,
BCR, sector 1, Bucuresti

Cont (dolari) -
47 03.326.350-6 BRCE

Director general :

GEORGE ARION

Flacăra

Redactor șef :
ION D. GOJA

REDAȚIA. Actualitatea politi-
că: Eugen Mihăescu, Tudor Oc-
tavian; **Realitatea imediată:**
Mihail Gălățanu, Dorin Gher-
ghinescu, Alexandru Măkilă,
Roxana Polcu Monolescu, Radu
Popa, Lucian Tudorancea; **Cul-**
tură: Liana Tatos; **Știință:** Li-
via Timbuș; **Drepturile omului:**
Cristina Atanasiu; Elena Gre-
cescu, Dorin Sălăjan; **Foto:**
Elena Ghera; **Secretariat de re-**
dacție: Gabriela Nicolescu, A-
drian Petrescu, Mircea Popp;
Corectură: Maria Bărbulescu,
Pompliu Dumitrescu, Smaranda
Petrea, Angela Ștefănescu.

Telefoane : 2002 — secretariat
director, 2558 — redactor șef,
2600 — eveniment, 2559 — drep-
turile omului, 2560 — cultură,
știință, 2528 — fotoreportaj, 1453
— corectură.

REBUS

Redactor şef :
ALEXANDRU PASARIN

REDAȚIA : Aurel Ștefan
Alexandrescu, Adrian Mitu, Si-
mona Simzianu, Bogdan Vlad,
Mihai Zgubea.

Telephone : 2036 (redactor ref).
1457 (redacted).

БЕЛОРУСЬ Беларусь

Flacora
BIS

ALMANAH

„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143) :
Gabriela Ionescu, Corneliu
Olteanu, Eugenia Ciurea.

■ ADMINISTRATIV : Dan Mircea Popa (2634), Liliana Cretu.

SECRETARIAT SOCIETATE :
Cătălina Ștefănescu (175969)

■ PUBLICITATE : Mihai Săndoiu, Eugenia Vasile (2634)

■ DIFUZARE : Manuela Vasiliu, Mircea Octavian Popp, Emanuel Popp, Florin Enache. tel. 17 48 91.

■ FAX - 12.82.89

Cititorii din străinătate se pot abona prin „RODIPET” S.A. — P.O. Box 33-57, telex 11 995, 11034, Fax — 18 56 73 — București — Piața Pressei Libere nr. 1, Sectorul 1.

■ Tiparul : Imprimeria CORESI
Bucuresti